Sfântul apostol Anania

(s.v. 1 octombrie / s.n. 14 octombrie)

Materiale despre Sfântul apostol Anania:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf.%20ap.%20Anania%20(1%20oct)

https://archive.org/details/@steaemy?query=apostol+Anania

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Anania

****

Sfântul Anania a fost unul dintre cei şaptezeci de apostoli mai mici. El a fost episcopul cetăţii Damascului. După sfânta descoperire şi sfântul îndemn al Domnului

Hristos, el este acela care 1-a botezat pe prigonitorul creştinilor, Saul întru Pavel (Fapte 9: 10-17). Datorită marii lui râvne pentru sfinţenia Sfintei credinţe, Sfântul apostol Anania a fost omorât cu pietre în cetatea Elefteropolis. Sfintele lui moaşte au fost aduse la Damasc, iar mai apoi, la Constantinopol.

Index

Evanghelia şi Apostolul zilei 3
În această lună (octombrie), în ziua întâia - pomenirea Sfântului apostol Anania, unul din cei şaptezeci şi a prea cuviosului părintelui nostru Roman cântăreţul (Minei)..... 6
Canon de rugăciune către Sfântul apostol Anania, unul din cei şaptezeci..... 27
Imnografie 35
Viețile Sfinților - Viața Sfântului apostol Anania..... 36
Sinaxar din 1 octombrie 40
Iulian Dumitraşcu - Calendar ortodox - Acoperământul Maicii Domnului; Sfântul apostol Anania; Sfântul cuvios Roman Melodul; Sfinții cuvioşi Iosif şi Chiriac de la Bisericani 48
Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfântului apostol Anania..... 57
Sfântul apostol Anania, un sfânt glumeț..... 58
Orthodoxwiki - Apostolul Anania 60
Icoane 62

Evanghelia şi Apostolul zilei

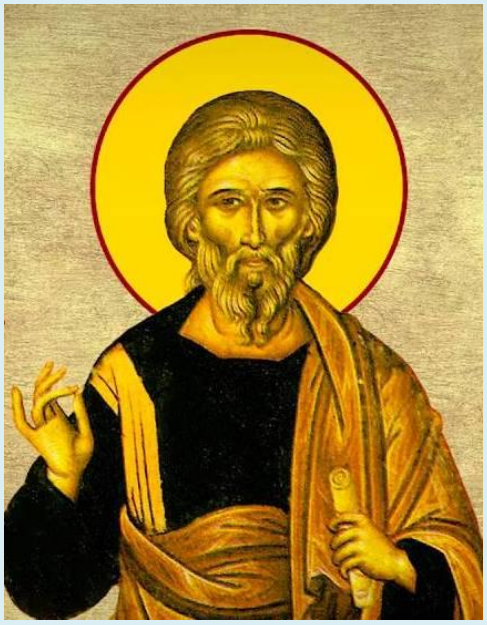

Sfânta Evanghelie după Luca

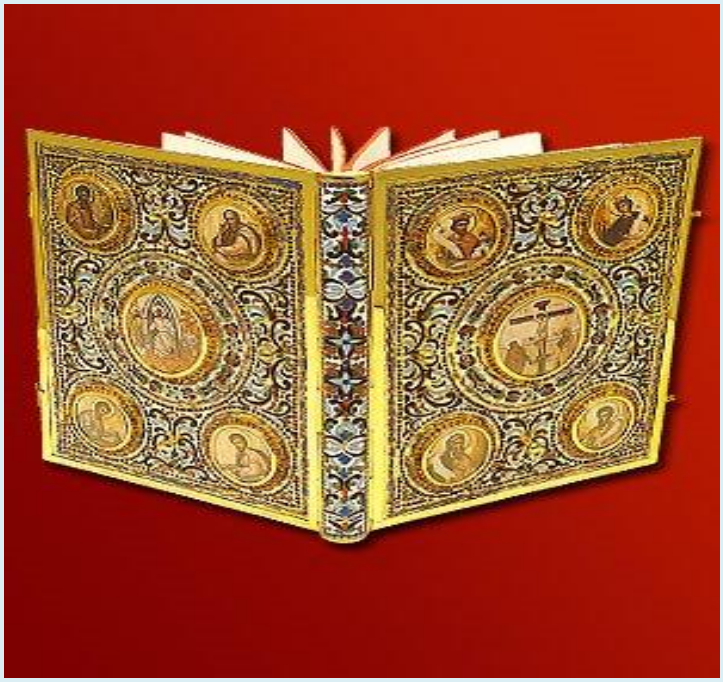

Luca 10, 16-21

Zis-a Domnul ucenicilor Săi:

16. Cel ce vă ascultă pe voi pe Mine Mă ascultă, şi cel ce se leapădă de voi se leapădă de Mine; iar cine se leapădă de Mine se leapădă de Cel ce M-a trimis pe Mine.
17. Şi s-au întors cei şaptezeci (şi doi) cu bucurie, zicând: Doamne, şi demonii ni se supun în numele Tău.
18. Şi le-a zis: Am văzut pe satana ca un fulger căzând din cer.
19. Iată, v-am dat putere să călcaţi peste şerpi şi peste scorpii, şi peste toată puterea vrăjmaşului, şi nimic nu vă va vătăma.
20. Dar nu vă bucuraţi de aceasta, că duhurile vi se pleacă, ci vă bucuraţi că numele voastre sunt scrise în ceruri.
21. În acest ceas, El S-a bucurat în Duhul Sfânt şi a zis: Te slăvesc pe Tine, Părinte, Doamne al cerului şi al pământului, că ai ascuns acestea de cei înţelepţi şi de cei pricepuţi şi le-ai descoperit pruncilor. Aşa, Părinte, căci aşa a fost înaintea Ta, bunăvoinţa Ta.

Faptele Sfinţilor Apostoli

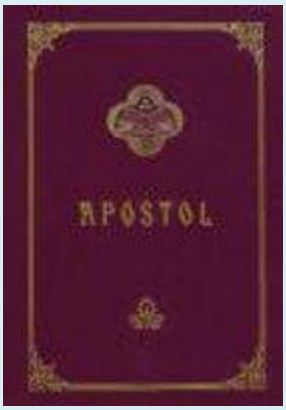

Ap. Fapte 9, 10-19

În zilele acelea
10. Şi era în Damasc un ucenic, anume Anania, şi Domnul i-a zis în vedenie: Anania! Iar el a zis: Iată-mă, Doamne;
11. Şi Domnul a zis către el: Sculându-te, mergi pe uliţa care se cheamă Uliţa Dreaptă şi caută în casa lui Iuda, pe un om din Tars, cu numele Saul; că, iată, se roagă.
12. Şi a văzut în vedenie pe un bărbat, anume Anania, intrând la el şi punându-şi mâinile peste el, ca să vadă iarăşi.
13. Şi a răspuns Anania: Doamne, despre bărbatul acesta am auzit de la mulţi câte rele a făcut sfinţilor Tăi în Ierusalim.
14. Şi aici are putere de la arhierei să lege pe toţi care cheamă numele Tău.

15. Şi a zis Domnul către el: Mergi, fiindcă acesta Îmi este vas ales, ca să poarte numele Meu înaintea neamurilor şi a regilor şi a fiilor lui Israel;
16. Căci Eu îi voi arăta câte trebuie să pătimească el pentru numele Meu.
17. Şi a mers Anania şi a intrat în casă şi, punându-şi mâinile pe el, a zis: Frate Saul, Domnul Iisus, cel ce ţi S-a arătat pe calea pe care tu veneai, m-a trimis ca să vezi iarăşi şi să te umpli de Duh Sfânt.
18. Şi îndată au căzut de pe ochii lui ca nişte solzi; şi a văzut iarăşi şi, sculându-se, a fost botezat.
19. Şi luând mâncare, s-a întărit. Şi a stat cu ucenicii din Damasc câteva zile.

În această lună (octombrie), în ziua întâia - pomenirea Sfântului apostol Anania, unul din cei şaptezeci şi a prea cuviosului părintelui nostru Roman cântăreţul (Minei)

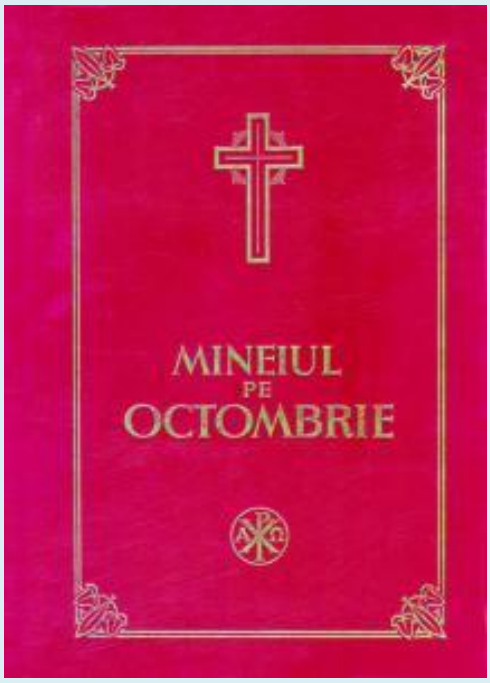

În această zi, în pământul Rusiei se prăznuieşte acoperământul Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria , cu priveghere. De unde şi noi am luat obiceiul în Mănăstirile noastre de prăznuim acest praznic cu priveghere. Pentru aceasta, i-am pus slujba, ca cei ce vor avea mai multă evlavie către Preasfânta Născătoarea de Dumnezeu, să cânte această slujbă după cum arată Tipicul cel ce l-am pus la urma slujbei.

La Vecernia mică

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6; trei ale apostolului, şi trei ale cuviosului Roman.

Stihirile apostolului. Glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce de sus eşti...

Cel ce a luat rază dumnezeiască, când prin voinţa cea mai bună fiind orbit Saul, cel mai-nainte cuprins de întuneric, a venit la tine cerând dumnezeiască curăţire; atunci prea fericite, ca un ierarh înţelept, fiu l-ai făcut prin botez, pe acela care avea să

aducă lumea la moştenirea fiească. Pentru aceasta împreună cu dânsul, te fericim pe tine Ananie de Dumnezeu înţelepţite, apostolul lui Hristos, care te rogi să ne mântuim noi.

Învăţându-te cu prea slăvire cele dumnezeieşti, mai tare decât tunetul ai trâmbiţat, fericite, mântuitorul cuvânt al lui Dumnezeu, şi pe cei ce dormeau în mormintele deşertăciunii i-ai deşteptat; care lepădând omorâciunea ceea ce locuieşte împreună cu cei morţi, pe cei ţinuţi în iad i-au întors înapoi. Pe aceştia, i-ai făcut vase cinstite, Celui ce a omorât pe omorâtorul, lui Iisus Stăpânului, şi Mântuitorului sufletelor noastre.

Ca un purtător de lumină, ca un dumnezeiesc propovăduitor, ca un mărturisitor de Dumnezeu ales al patimilor lui Hristos şi moştenitor împreună al măririi celei negrăite ce va să se arate, şi părtaş fiind împreună cu Stăpânul; şi desfătându-te în revărsările de lumină, care izvorăsc pururea din Lumina cea nespusă, de Dumnezeu grăitorule; pe cei ce săvârşesc acum luminată prăznuirea ta, izbăveşte-i Ananie cu rugăciunile tale de nevoile cele întunecate.

Alte **Stihiri** ale cuviosului Roman, glasul 1:

Podobie: Ceea ce eşti bucuria Cetelor cereşti şi pe pământ oamenilor tare folositoare, prea curată Fecioară miluieşte-ne pe noi cei ce scăpăm la tine. Că nădejdile noastre, după Dumnezeu, întru tine le-am pus, Născătoare de Dumnezeu.

Făcătorul de cântări, alăuta Dumnezeiescului Duh, privighetoarea, greierul dumnezeieştilor cântări, fluierul Bisericii, pune înaintea noastră a tuturor ospăţul Lui cel de cântări, şi dintr-însul veseleşte pe gânditorii de Dumnezeu.

Sfeşnicul cel prea luminos şi prea limpede, vioara cea de cântare, struna cuvintelor Duhului celor bine grăitoare, cântă luminat, învăţând toată lumea a prea mări cu glasuri neîncetate, o Lumină a Dumnezeirii.

Tu ca unul ce stai înaintea Stăpânului tuturor, şi ai îndrăzneală către Dânsul părinte, adu-ţi aminte de noi care săvârşim luminată prăznuirea ta; să ne izbăvim de primejdii şi de supărări, Romane de Dumnezeu fericite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *a apostolului, compusă de Mantie; iar alţii o cred a lui Anatolie. Glasul 1:*

Pe vasul cel ales, marele lăcaş al Duhului, pe Pavel apostolul l-ai luminat apostole, prin descoperire de la Dumnezeu înştiinţându-te, ca un însuţi văzător al Cuvântului, tăinuitor minunilor lui şi apostol mai-nainte de ucenic şi iconom credincios al Legii celei noi a lui Hristos. Pentru aceasta urmând Învăţătorului tău Hristos, sângele ţi-ai vărsat, mărturisitor făcându-te cu pătimirea mucenicească, Ananie ierarhe înţelepte; şi alergarea săvârşindu-ţi, şi credinţa nefurată păzind, împreună cu aleşii cei de sus, în înălţime sălăşluindu-te, roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Ceea ce eşti adâncul milei, miluieşte-mă pe mine cel ce m-am făcut adânc al necurăţiei şi spală-mi toată întinăciunea patimilor mele, cu lacrimile pocăinţei; luminează-mă cu dumnezeiasca umilinţă şi-mi dăruieşte gândire smerită şi mântuitoare zdrobire de inimă cu adevărat.

A Crucii, a Născătoarei, *asemenea*

Pe Mieluşelul său, mieluşeaua şi Stăpâna cea cu totul fără de prihană, dacă L-a văzut pe Cruce, neavând chip nici frumuseţe, vai mie! Plângând a zis: Unde a apus frumuseţea Ta prea dulcele meu Fiu? Unde buna podoabă? Unde darul cel strălucitor al chipului Tău ? Fiul meu prea iubite.

La Stihoavnă

Stihirile Octoihului, zicem şi aceasta a apostolului, glasul al 4-lea, singur glasul:

Stih: În tot pământul a ieşit vestirea lor şi la marginile lumii cuvintele lor.

Vas purtător de chinuri, te-ai arătat, Ananie apostole, şi cu pietrele ca cu nişte flori acoperindu-te, pentru Cel ce a pătimit cu trupul pentru noi, de bunăvoie sângele ţi-ai vărsat. Pentru aceasta Damascul se laudă astăzi cu sfinţită prăznuirea ta; şi nu numai acela ci şi toată partea cea de sub soare, semnele minunilor tale propovăduindu-le strigă: Roagă-te lui Dumnezeu, să ne dăruiască nouă iertare de păcate.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *a cuviosului, glasul al 6-lea*

Început întâi a celor buni te-ai arătat şi pricină de mântuire, Romane părintele nostru; că îngerească cântare alcătuind, cu dumnezeiasca cuviinţă ţi-ai arătat petrece-

rea ta. Pe Hristos Dumnezeu roagă-L, să scape de ispite şi de nevoi pe cei ce te laudă pe tine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Podobie: A treia zi ai înviat...

Sprijinitoare şi acoperământ îmi eşti, ceea ce eşti cu totul fără prihană de Dumnezeu Născătoare; că pe tine te am ajutătoare în nevoi, în boli şi în necazuri, şi pe tine cea fără prihană te măresc.

A Crucii, a Născătoarei, *asemenea*

Preacurata dacă Te-a văzut pe Tine, pe Cruce spânzurat, plângând a strigat ca o Maică: Fiul meu şi Dumnezeul meu! Prea dulcele meu Fiu! Cum suferi patimă de ocară ?

Troparul apostolului, glasul al 3-lea: Apostole Sfinte Ananie, roagă pe milostivul Dumnezeu ca să dea iertare de greşale sufletelor noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Troparul cuviosului, glasul al 8-lea: Întru tine părinte cu osârdie s-a mântuit cel după chip; că luând crucea, ai urmat lui Hristos; şi lucrând, ai învăţat să nu se uite la trup, că este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta şi cu îngerii împreună se bucură, cuvioase părinte Roman, duhul tău.

Sau acesta, glasul al 6-lea: Strălucind cu mulţimea darurilor duhovniceşti, ai avut mare învăţătoare pe Născătoarea de Dumnezeu, pe Fecioara Maria, cea prea lăudată, care te-a învăţat pe tine cele dumnezeieşti, prea înţelepte; de unde luând graiurile cele înalte ale dogmelor celor lui Dumnezeu cuviincioase, ai luminat Biserica lui Hristos, Romane. Către care roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

La Utrenie

După obişnuitele Catisme, Sedelnele Octoihului, Psalm 50. Canoanele - Unul din Octoih cu Irmosul pe 6, şi ale sfinţilor pe 8.

Canonul apostolului

compus de Ioan, monahul

Cântarea 1, glasul al 8-lea

Irmos: Apa trecându-o ca pe uscat, şi din răutatea egipteanului scăpând Israeliteanul striga: Mântuitorului şi Dumnezeului nostru să-i cântăm.

Să deschidem gură lăudătoare, să ne limpezim limba toţi credincioşii, în pomenirea lui Anania începătorului păstorilor, şi cu dânsul să cântăm Dumnezeului nostru.

Mirelui Celui prea curat, lui Hristos, a adus Anania măritul, pe mireasa cea nespurcată Biserica aceasta de aici; cu care luminat Dumnezeului nostru să-i cântăm.

Întâi ucenic fiind, ucenicului celui nou, gonitorului celui de demult, i-ai dat să vadă Ananie, şi cânţi cu dulceaţă: Dumnezeului nostru să-i cântăm.

A Născătoarei

Cetele îngereşti şi omeneşti, pe tine Maică nenuntită, neîncetat te laudă; că pe Ziditorul lor ca pe un Prunc, în braţele tale L-ai purtat.

Canon al cuviosului Roman

Cântarea 1-a

Irmos: Ca pe uscat umblând Israel, cu urmele prin adânc, pe prigonitorul Faraon văzându-l înecat, a strigat: lui Dumnezeu cântare de biruinţă să-I cântăm.

Trimite-ne nouă de la Cer raze dătătoare de lumină, cu rugăciunile tale înţelepte, Romane dumnezeiescule; ca cu cântări să lăudăm sfinţită pomenirea ta.

Din tinereţe dându-te pe sineţi cu totul lui Hristos, ai urmat Lui, luminându-ţi-se gândul cu raze dătătoare de lumină, Romane.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fiind împodobit cu frumuseţea Sfântului Duh, care lucrează toate, ca o stea luminoasă te-ai arătat înţelepte Romane, cu lumina bunătăţilor, până la marginile lumii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Din tine a ieşit netâlcuit Cuvântul lui Dumnezeu cel dimpreună fără de început, în zilele cele de pe urmă, şi pe omul cel întâi Adam, care era căzut, l-a reînnoit.

Canonul apostolului

Cântarea 3-a

Irmos: Tu eşti întărirea celor ce aleargă la tine Doamne, Tu eşti lumina celor întunecaţi şi pe Tine Te laudă duhul meu.

Urmând poruncilor învăţătorului tău, ai fost Arhiereu şi jertfă, purtătorule de chinuri apostole.

Cu rugăciunile tale, cele bine îmblânzitoare milostiv fă pe Mântuitorul, celor ce te laudă pe tine, Ananie apostole.

Toată pornirea fiarei o a legat ție Domnul, arătându-se în lumină negrăită, întunecând faţa lui.

A Născătoarei

Pe tine toţi creştinii te-am agonisit scăpare şi zid al nostru; pe tine te mărim neîncetat, ceea ce nu ştii de mire.

Canon al cuviosului

Cântarea 3-a

Irmos: Nu este sfânt precum tu...

Gândul tău înţelepte Romane, s-a făcut lăcaş Sfintei Treimi, plin de ştiinţa cea adevărată, cu bună credinţă, care revarsă învăţături dumnezeieşti.

Izvorât-a limba ta fântâni curgătoare, cântând cele dumnezeieşti, şi arătându-ne lămurit naşterea cea negrăită a lui Hristos din Fecioară.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Iată că hrăneşti din destul cu înţeleptele tale cuvinte, cugetele noastre, şi cu cântările cele dulci, le umpli de dulceaţă dumnezeiască, grăitorule de Dumnezeu Romane.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Decât toate Oştile îngereşti, eşti mai aleasă Fecioară; că pe Ziditorul acelora, pe Fiul lui Dumnezeu, L-ai zămislit în pântece, şi născându-L, ai rămas pururea Fecioară.

Irmosul: Nu este sfânt precum Tu Doamne Dumnezeul meu, care ai înălţat cornul credincioşilor Tăi Bunule, şi ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Condacul cuviosului, glasul al 8-lea: Cu dumnezeieşti fapte bune ale Duhului, din tinereţe înfrumuseţându-te Romane prea înţelepte, cinstitei Biserici a lui Hristos înfrumuseţător ai fost; că cu cântări frumoase o ai înfrumuseţat, fericite. Pentru aceea te rugăm: Dăruieşte, celor ce doresc, dumnezeieştile tale daruri; ca să strigăm ție: Bucură-te, părinte prea fericite, podoaba Bisericii.

Sedealna apostolului, glasul l:

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Patimilor lui Hristos, părtaş te-ai arătat, apostole înţelepte şi însuţi văzătorule al Cuvântului; că bând paharul, te-ai sfârşit prin sânge. Ci ca cel ce eşti împreună şezător şi moştenitor, roagă-L pentru pacea lumii, ca pe un Iubitor de oameni.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *a cuviosului, glasul al 5-lea*

Podobie: Pe Cuvântul Cel împreună fără de început cu Tatăl și cu Duhul, carele S-a născut din Fecioară spre mântuirea noastră, să-L lăudăm, credincioșii, și să I ne închinăm; că bine a voit a Se sui cu trupul pe Cruce și moarte a răbda și a scula pe cei morți, întru slăvită Învierea Sa.

Pe Cuvântul cel împreună fără început cu Tatăl şi cu Duhul, dogmatisindu-L lumii, a fi de o Fiinţă, pe credincioşi cu adevărat i-ai luminat. Şi pricinile cele cumplite

ale eresurilor surpându-le, stai înaintea Domnului, rugându-te pentru noi, cei ce te lăudăm pe tine Romane minunate.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu), *asemenea*

Pe Dumnezeu şi Domnul Cel ce din tine S-a întrupat, pentru noi cei stricaţi cu păcatele, roagă-L cu căldură, să se milostivească spre noi, şi să-şi întoarcă mânia şi iuţimea Sa, Curată, de către cei ce cinstim cu credinţă şi lăudăm neîncetat, stăpânirea şi puterea ta.

A crucii, a Născătoarei, *asemenea*

Pe Cruce văzându-Te pe Tine Hristoase Maica Ta, spânzurând de bunăvoie în mijlocul tâlharilor, sfărâmându-se ca o Maică la rărunchi a zis: Fiule ! Cel ce eşti fără de păcate, cum fără dreptate pe Cruce, ca un făcător de rele eşti pironit? Neamul omenesc, vrând a-l învia ca un prea bun.

Canonul apostolului

Cântarea 4-a

Irmos: Auzit-am Doamne taina iconomiei Tale, înţeles-am lucrurile Tale, şi am prea mărit Dumnezeirea Ta.

De tine fiind învăţat Hristoase cu patimile a biruit moartea, Anania cel pururea mărit, luând de la tine plată.

Ucenic ai fost Cuvântului celui prigonit, apostole Ananie, şi învăţător celui ce prigonea buna credinţă.

Arătatu-te-a Domnul lui Saul, celui fără de ochi, pe tine cel ce te ascundeai, şi te-ai făcut mijlocitor Ananie, vindecării lui.

A Născătoarei

Pe Dumnezeu pe care ai născut, prea curată Fecioară, roagă-L, să mântuiască de toată primejdia, pe toţi cei ce te laudă pe tine.

Canon al cuviosului

Cântarea 4-a

Irmos: Hristos este Puterea mea, Dumnezeu şi Domnul, cinstita Biserică cu dumnezeiască cuviinţă cântă strigând; din cuget curat întru Domnul să prăznuim.

Lăcaş te-ai făcut Dumnezeiescului Duh, şi gură mişcătoare de foc, care glăsuieşti dumnezeieştile cântări şi îndulceşti sufletele, celor ce te laudă pe tine, Romane.

Fost-ai ca o alăută, şi ca o vioară cerească, care trage către sine tot cugetul cu povestirile tale şi cu veselitoarele tale cântări.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Darul Duhului, care lucrează toate, a suflat şi s-a sălăşluit în Sfântul tău suflet prea lăudate, şi pe tine te-a făcut lăcaş şi de Dumnezeu grăitor, înţelepte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Otravă a vărsat şarpele, în urechile strămoaşei; iar Preacurata o a lepădat, la glasul Arhanghelului luând în pântece şi născând pe Hristos.

Canonul apostolului

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, cel ce eşti lumină neapusă, şi m-a acoperit întunericul cel străin pe mine ticălosul? Ci mă întoarce, şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele, rogu-mă.

Celor ce sunt în vifor, liman dumnezeiesc te-a arătat, şi celor din întuneric, rază, izvor pururea curgător, şi lumină neapropiată te-a făcut Ananie prea fericite, Cel ce cu milostivire se odihneşte în tine, ca într-un ucenic vrednic de vedere.

Cel ce vede cele ascunse, şi mai-nainte de naştere ştie toate, ţie celui ce te ascundeai, ţi-a arătat pe Soarele ce se tăinuia, pe cel ce era prigonitor oarecând, pe apărătorul, cel ce nu de multă vreme se împotrivea adevărului.

Sfârşitul venirii Tale, este rânduiala ta cea neurmată; că printr-aceasta, Mântuitorule, moartea cea înfricoşată de nimica s-a făcut. Pentru aceasta Anania, ca un ucenic şi ierarh, pentru Tine bucurându-se s-a junghiat.

A Născătoarei

Ca ceea ce ai zămislit pe Făcătorul tuturor şi Domnul, toate neamurile omeneşti curată pe tine te fericesc; şi căpeteniile cele gânditoare ale celor fără de trup, te măresc ca pe o Maică a lui Dumnezeu.

Canon al cuviosului

Cântarea 5-a

Irmos: Cu dumnezeiască strălucirea Ta, Bunule, sufletele celor ce aleargă la Tine cu dragoste, mă rog, luminează-le; ca să Te vadă Cuvinte al lui Dumnezeu pe Tine, Adevăratul Dumnezeu, cel ce îi chemi din negura greşelilor.

Ca un lăcaş prea împodobit, ca un vas prea curat al Mângâietorului, aflându-te pe tine darul înţelepte Romane, cugetătorule de Dumnezeu, te-a făcut lăcaş strălucit de lumină, şi S-a sălăşluit în tine.

Ceea ce a născut pe Fiul lui Dumnezeu întrupat, cu adevărat a luminat sufletul tău şi gândul ţi l-a umplut de dumnezeiască cunoştinţă, venind la tine noaptea, pururea Fecioară.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu Scripturile sfinţitelor tale cuvinte, de-a pururea pomenite, arătându-te tuturor cu adevărat pâine foarte dulce, pe toţi îi veseleşti, luminând gândurile tuturor, şi pe toţi îi înveţi cunoştinţa cea mântuitoare.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Ceea ce ai născut Lumina, pe Cuvântul Tatălui cel veşnic, curată, cu rugăciunile tale cele luminătoare, luminează-mi gândul meu şi goneşte întunericul sufletului meu, prea curată Stăpână.

Canonul apostolului

Cântarea 6-a

Irmos: Curăţeşte-mă Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele, şi mă ridică dintru adâncul răutăţilor, rogu-mă. Căci către Tine am strigat, şi mă auzi Dumnezeul mântuirii mele.

A sluji lui Dumnezeu celui viu, învăţându-te, prea sfinţite, şi stricând năravul cel rău de multe feluri al celor fără minte, ai învăţat Ananie, să cinstească Dumnezeirea cea în trei Ipostasuri.

Luând în mâinile tale Ananie cârmele Bisericii, la ocârmuitorul Hristos ai venit apostole, şi pe aceasta o ai îndreptat cu Duhul, ca pe o corabie dumnezeiască.

Stăpâne Cel ce ai zidit îndată, pe vasul alegerii Tale celei prea drepte, descoperindu-l măritului tău ucenic, când se ruga, i-ai poruncit a-l trimite pe calea cea dreaptă.

A Născătoarei

Ca un sicriu însufleţit, ai încăput pe Dătătorul de lege; şi ca o Biserică sfântă ai primit pe Sfântul, Cel ce S-a făcut om pentru facerea de bine a oamenilor Maică Fecioară.

Canon al cuviosului

Cântarea 6-a

Irmos: Marea vieţii văzându-o...

Umplându-te de lumină, şi către înălţimea bunătăţilor celor dumnezeieşti suindu-te, ai defăimat toate cele de pe pământ; şi te-ai făcut stâlp ceresc, şi luminător bunei credinţe ai fost.

Veştejit-ai poftele trupului, şi sufletul tău ţi l-ai împodobit, cu razele prea luminatei curăţii, şi ai pus împrejuru-i podoabă drăgăstoasă frumuseţea bunătăţilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Urând desfătarea cea trecătoare, deşartă şi putredă, stăruind şi îngăduind neîncetat la Biserica Preacuratei, ţi-ai sfinţit gândul şi sufletul şi trupul, vrednicule de laudă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Toţi văzătorii de Dumnezeu, prooroci, mai-nainte văzând luminat, naşterea Ta Hristoase cea prea curată, care era să fie mai pe urmă din Fecioară pe pământ, arătat mai-nainte o ai vestit.

Irmosul: Marea vieţii văzându-o înălţându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig către Tine: Scoate din stricăciune viaţa mea, Multmilostive.

Condacul apostolului, glasul, al 2-lea:

Podobie: Pe cea în rugăciuni...

Cel ce în rugăciuni eşti prea cald folositor, şi celor ce cer, prea grabnic ascultător; primeşte rugăciunea noastră, Ananie, şi te roagă lui Hristos să ne miluiască pe noi, Cel ce Unul este în Sfinţi prea mărit.

Icos: Cu lumina strălucirii Tale, luminând Mântuitorul meu negura inimii mele şi împietrirea, dă-mi cuvânt să laud, cu curată înţelegere faptele cele de Dumnezeu luminate ale apostolului, şi patimile fericitului; că Tu eşti izvorul înţelepciunii şi Dătătorul bunătăţilor, Multmilostive. Pentru aceasta limpezind limba mea, primeşte cântarea cea de laudă, Cel ce Unul eşti între Sfinţi prea mărit.

Sinaxar

Luna octombrie, are 31 de zile; ziua are 11 ceasuri, şi noaptea 13 ceasuri.

În ziua întâi pomenirea Sfântului apostol Anania.

Stih: Pe Anania rău credincioşii cu pietre l-au împroşcat.
Şi prin aceasta locuitor Cerului l-a arătat.

Sfântul apostol Anania a fost din cetatea Damasc, care a botezat şi pe Pavel din descoperire dumnezeiască, făcându-se episcop de către apostoli într-aceiaşi cetate.

Deci făcând multe vindecări în Damasc şi în Elevteropoli şi trăgând pe mulţi la credinţa cea în Hristos, a fost bătut cu vine de bou de ighemonul Lucţian, strujit la coaste, şi pârjolit cu făclii; apoi scoţându-se afară din cetate, îl uciseră cu pietre, şi aşa plinindu-şi mucenicia s-a petrecut către cereştile locaşuri.

Tot în această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Roman, făcătorul de condace.

Stih: Mai înainte Roman pe Dumnezeu Cuvântul îl cântă;
Iar acum cu noi şi împreună cu îngerii, laudă.

Acest dintru sfinţi părintele nostru Roman a fost din Siria cetatea Emesinilor, diacon făcându-se al sfintei Biserici celei din Birit. Deci mergând la Constantinopol, în zilele împăratului Anastasie, a rămas la Biserica Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei, cea din Chir, petrecând cu evlavie, şi priveghind toată noaptea la slujba din Vlaherne. Şi după săvârşirea slujbei de acolo, iarăşi se întorcea la Chir, unde şi darul alcătuirii condacelor a luat, arătându-se lui în vis Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, şi dându-i o bucată de hârtie, îi poruncea să o mănânce; deci i se păru, că deschise gura, şi înghiţi hârtia; şi fiind praznicul naşterii lui Hristos, îndată cum se deşteptă, suindu-se în Amvon, începu a cânta: Fecioara astăzi pe cel mai presus de fiinţă naşte... Acesta a făcut condacele şi a celorlalte praznice, încă şi ale sfinţilor celor mari; aşa că, mulţimea condacelor, care s-au făcut de dânsul este mai mult de o mie; apoi cu pace a adormit.

Tot în această zi, pomenirea Sfinţilor mucenici Mihail din mănăstirea Zovei, şi a celor cu dânsul, 36 Sfinţi monahi, ce au mărturisit în poporul Sevastopolei.

Stih: Tăiat fiind Mihail împreună cu treisprezece ucenici.
S-au însoţit cu ceata cuvioşilor mucenici.

Aceşti sfinţi au fost pe vremea împărăţiei lui Constantin şi a Irinei, şezând la o mănăstire ce se chema Zovi, lângă Sevastopol. Deci oştindu-se Alam Amira al agarenilor, asupra ţării aceleiea, a prins pe sfinţi; iar cuvioşii părinţii aceia au stat împotrivă, întăriţi fiind cu puterea lui Hristos, şi stând la mijloc Mihail prea cuviosul egumen, şi învăţându-i, îi povăţui pe toţi spre moartea cea pentru Hristos; şi întâi ei plecară capetele de-i tăiară, apoi şi pe cuviosul Mihail.

Tot în această zi, Sfinţii şase prea cuvioşi mucenici, care de sabie s-au săvârşit.

Stih: Şase împreună monahi, ale sale mantii.
Le roşesc cu chinurile cele prin săbii.

Tot în această zi, Sfântul mucenic Domnin.

Stih: Cumplită zdrobire membrelor Domnin a răbdat,
Şi vicleniile satanei cu totul le-a ruşinat.

Acesta a fost de la Tesalonic; deci, fiind Maximian acolo, când îşi făcea curţi împărăteşti, l-a prins aflându-1 că este creştin, şi aducându-1 de faţă la judecata lui, îi zise cu mânie: Pentru ce fiind eu în scaun aici în cetate, cutezi tu de mărturiseşti pe alt Dumnezeu? Ci de voieşti să trăieşti, jertfeşte dumnezeilor.

Iar sfântul nevrând să se înduplece, porunci, de-i strujiră trupul. Deci, văzând Maximian, că se batjocorea de sfântul, poruncit-a de-1 scoaseră afară din cetate, şi-i zdrobiră fluierele; şi tăindu-i picioarele, sfântul mucenic a trăi încă şapte zile, neîmpărtăşindu-se de hrană; şi aşa mulţumind lui Dumnezeu, şi-a dat lui fericitul său suflet.

Tot în această zi, cuviosul Ioan cântăreţul cel numit Cucuzel, care s-a nevoit în hotarele Lavrei celei mari din Aton, cu pace s-a săvârşit.

Stih: Cânţi şi acum Maicii lui Dumnezeu, întru cele de sus.
Cu cei fără de materie, fericite Ioane fiind pus.

Tot în această zi, cuviosul Grigorie domesticul care în aceeaşi mare Lavră a Atonului s-a nevoit, şi o monedă de aur de la Născătoarea de Dumnezeu a primit, cu pace s-a săvârşit.

Stih: Nu primeşti acum întru cele de sus monedă;
O, Grigorie, ci mărirea lui Dumnezeu cea negrăită.

Pentru ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne, şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Canonul apostolului

Cântarea 7-a

Irmos: Tinerii cei ce merseseră din Iudeea în Babilon oarecând, cu credinţa Treimii, văpaia cuptorului au călcat, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Să trâmbiţeze înţelepţeşte, turma cea de Dumnezeu aleasă, cu trâmbiţă bine glăsuitoare, chinurile păstorului Ananiei, strigând lui Hristos începătorului păstorilor: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Să te mărească Ananie pe tine ucenicul lui Dumnezeu, ierarhul cel credincios şi mărturisitorul dumnezeieştilor patimi, cinstita Biserică, strigând lui Hristos: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Nu pentru temerea de moarte, ci pentru dragostea turmei ascunzându-te, pe lup ca pe un miel, văzându-l îmblânzit Ananie, ai strigat: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

A Născătoarei

Din feciorescul pântece întrupându-Te, Te-ai arătat spre mântuirea noastră Hristoase; pentru aceasta pe a Ta Maică ştiindu-o de Dumnezeu Născătoare, cu mulţumire strigăm: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Canon al cuviosului

Cântarea 7-a

Irmos: Tinerii în Babilon, cu dumnezeiască râvnă fiind aprinşi, îngrozirea tiranului şi a văpăii bărbăteşte au călcat-o şi în mijlocul focului fiind aruncaţi, rourându-se, au cântat: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul.

Pe Născătoarea de Dumnezeu Maria ai avut învăţătoare, gânditorule de Dumnezeu, înţelepţindu-te, învăţându-te şi îndemnându-te a cânta: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Glasul cuvintelor tale a umplut lumea, şi a învăţat pe oameni a cânta lui Hristos: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Strălucit-ai în lume Romane, ca un soare prea luminos şi ca o lumină, care luminezi pe cei ce strigă cu credinţă: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Acum te fericesc toate neamurile omeneşti, Născătoare de Dumnezeu curată, precum ai zis mai înainte, şi cu credinţă te măresc; bine este cuvântat rodul pântecelui tău, prea curată.

Canonul apostolului

Cântarea 8-a

Irmos: De şapte ori cuptorul, muncitorul haldeilor, l-a ars nebuneşte, cinstitorilor de Dumnezeu; iar văzându-i pe aceştia cu putere mai bună mântuiţi, Făcătorului şi Mântuitorului a strigat: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L în toţi vecii.

Străin lucru socotea lăudatul Anania, puterea cea răpitoare a pierzătorului turmei Tale Stăpâne, mutarea cea mai presus de cuvânt, spre păstorescul cin! Pentru aceasta săltând a strigat: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, popoare prea înălţaţi pe Hristos în toți vecii.

Să se bucure astăzi, şi să sălteze cu Duhul, întru-tot lăudată şi fericită cetatea ta, dobândind a ta folosinţă, şi mulţumind Dătătorului, să strige: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, popoare prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Porunca cea de viaţă făcătoare, Ananie prea cinstite, puterea cea de lumină făcătoare a celui văzut, lui Saul ai propovăduit-o, şi i-ai gonit orbirea; palmele tale cele tămăduitoare punându-ţi peste dânsul, săgeţile balaurului le-ai smuls ca nişte solzi strigând: Prea înălţaţi pe Hristos în veci.

A Născătoarei

Ceea ce eşti mântuitoare în nevoi şi caldă folositoare tuturor celor ce sunt în necaz, Preasfântă Stăpână, milostiveşte-te şi mă mântuieşte, şi mă ridică pe mine cel căzut, dându-mi mână de ajutor mai înainte de sfârşit, ca să nu mă împresoare noaptea morţii dormind; şi aşa după datorie să te măresc pe tine în veci.

Canon al cuviosului

Cântarea 8-a

Irmos: Pentru legile părinteşti...

Lepădând toate cele frumoase ale lumii, dezmierdarea şi mărirea, ţi-ai ridicat sufletul către cetele cele de sus, către măririle şi luminările cele de acolo, înţelepte, către frumuseţile cele negrăite, către lăcaşurile cereşti, către lumina dumnezeieştii începătorii, strigând: Pe Tine Te prea înălţăm Hristoase în veci.

Arzându-te de dumnezeiască dorire, ai pus suişurile în inima ta, şi ai avut vieţuire fără de trup, fiind în trup; urmând cetelor celor îngereşti, înţelepte, ai repetat în lume cântările acelora, strigând cu credinţă Romane: Pe Tine Te prea înălţăm Hristoase în veci

Binecuvântăm pe Tatăl, şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Cu graiul cel înalt al cuvintelor tale celor dumnezeieşti şi prea dulci, fericite Romane, tot cugetul oamenilor îl îndulceşti şi-l veseleşti, ca un hrănitor şi dătător de bogăţie; şi-l luminezi foarte curat, şi-l înveţi a striga: Pe Domnul lăudaţi-L lucrurile, şi-L prea înălţaţi în toți vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Amăgindu-mă, ucigaşul de oameni, şarpele cel prea viclean, că voi fi întocmai cu Dumnezeu, m-a ridicat ca pe un rob de la desfătarea Raiului; iar Stăpânul cel din fire, Fiul lui Dumnezeu, întrupându-Se din Fecioara Maria, a venit şi m-a ridicat către înălţime îndumnezeindu-mă. Pe acesta Îl prea înălţăm în toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pentru legile părinteşti, fericiţii tineri în Babilon mai-nainte nevoie pătimind, au scuipat porunca cea nebunească a celui ce împărăţea; şi împreunându-se cu focul de care nu s-au ars, Celui ce stăpâneşte, vrednică cântare i-au cântat: Pe Domnul lăudaţi-L lucrurile, şi-L prea înălţaţi în toţi vecii.

Canonul apostolului

Cântarea 9-a

Irmos: Pe tine Maica lui Dumnezeu şi Fecioara cea neispitită de nuntă, pe tine ceea ce ai născut mai presus de minte, prin cuvânt pe Dumnezeu cel adevărat, pe cea mai înaltă decât prea curatele puteri, cu doxologie fără tăcere te mărim.

Risipit-ai întru-tot lăudate, întunericul necunoştinţei, şi lumina cea în trei ipostasuri, cu adevărat ai strălucit-o Damascului. Deci, ca un părinte iubitor de fii şi ca un mai mare păstor de bine doritor, în dreapta credinţă păzeşte pe poporul tău.

Această prăznuire de peste an săvârşind, veniţi cu raze de lumină strălucitoare, cu sufletească vrednicie, să lăudăm întreit strălucită fapta cea bună a Ananiei slujitorului Treimii, şi propovăduitorul.

O vrednicia ta cea mai presus de om fericite Ananie! Căci ca un ucenic iubit ai fost, şi ca un păstor te-ai odihnit, şi ca un purtător de chinuri, cu Hristos împreună te-ai prea mărit; cu cununi ca un mucenic fiind împodobit.

A Născătoarei

Preacurată cu totul fără prihană, ceea ce eşti vasul bunei miresme, cere de la Hristos pe care L-ai născut, să dăruiască celor ce domnesc, biruinţă, şi poporului iertare din jugul robiei; că pe tine neîncetat te mărim.

Canon al cuviosului

Cântarea 9-a

Irmos: Naşterea zămislirii...

Unitu-te-ai, mărite, cu Cetele de sus ale celor fără de trup, unde este veselia cea negrăită, şi desfătarea cea de-a pururea; unde este lumina aceea a dumnezeieştii Stăpâniri şi bucuria, unde este mărirea cea negrăită prea fericite.

Dimpreună cu drepţii sălăşluindu-te înlăuntrul dumnezeieştii măriri a lui Dumnezeu, vezi veselia cea negrăită de acolo, vezi desfătarea cea fără sfârşit, vezi frumuseţile cerurilor, cele cu adevărat drăgăstoase înţelepte; vezi cetele patriarhilor prea fericite.

Mântuieşte cu rugăciunile tale de primejdii, pe cei ce săvârşesc cu credinţă pomenirea ta cea purtătoare de lumină, cugetătorule de Dumnezeu Romane, şi de toată vătămarea şi răutatea celui străin, şi-i învredniceşte să dobândească mărirea cea cerească, şi Împărăţia cea de sus, prea fericite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fiind împodobit şi înfrumuseţat cu frumuseţea Treimii cea neasemănată, gânditorule de Dumnezeu, străluceşti cu raze şi umbli pe lângă Scaunul Ziditorului tău şi Dumnezeu cu veselie, unde este glasul celor ce prăznuiesc, Romane mărite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Prin căderea cea de demult s-a făcut rob neamul celui întâi-zidit, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, şi supus patimilor păcatului; iar prea bunul Dumnezeu, cel ce S-a născut din tine, l-a chemat iarăşi la sine cu milostivirea Sa.

Irmosul: Naşterea zămislirii celei fără de sămânţă este netâlcuită, rodul Maicii celei fără de bărbat este nestricat; că naşterea lui Dumnezeu înnoieşte firile. Pentru aceasta pe tine toate neamurile, ca pe o Maică mireasă a lui Dumnezeu, cu dreaptă credinţă te mărim.

Luminânda din Octoih

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *a apostolului*

Vechi ucenic al lui Hristos fiind Ananie, vedere i-ai dat ucenicului celui nou, dumnezeiescului Pavel. Pentru aceasta pe tine cu dânsul te lăudăm, ca pe un ierarh îndumnezeit, ca pe un apostol dumnezeiesc, ca pe un adevărat mucenic şi propovăduitor de Dumnezeu grăitor, şi rugător prea cald pentru toată lumea.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cu cântări de Dumnezeu insuflate, ai arătat, fericite, dumnezeiască rânduiala întrupării lui Hristos cea negrăită, şi cu laude ai încununat Romane pe toţi sfinţii. Cu care împreună ai lăudat pe cea curată Fecioară şi adevărată Maica lui Dumnezeu, prea înţelepte părinte. Cu care adu-ţi aminte de noi, stând înaintea Treimii.

La Laude

Stihirile pe 4, glasul l:

Podobie: Ceea ce eşti bucuria Cetelor cereşti şi pe pământ oamenilor tare folositoare, prea curată Fecioară miluieşte-ne pe noi cei ce scăpăm la tine. Că nădejdile noastre, după Dumnezeu, întru tine le-am pus, Născătoare de Dumnezeu.

Cu strălucirile cereştilor daruri strălucindu-te, luceafăr te-ai arătat Ananie în lume, aruncând tuturor raze strălucite ale dumnezeieştii propovăduiri. Pentru aceasta te cinstim pe tine credincioşii ca pe un apostol şi mucenic. (de două ori)

Tu pe cărările cele drepte umblând prea lăudate, de cele strâmbe te-ai ferit, abătând de la nedumnezeire pe oamenii cei înşelaţi. Pentru aceasta şi noi credincioşii, pe tine te mărim şi conducător te numim şi mijlocitor apropierii către Dumnezeu, apostole.

Prea minunat în sfinţi fiind Domnul, cu îmbelşugata dare a darurilor Sale, te-a mărit în lume şi doctor te-a dat sufletelor şi trupurilor Ananie, celor ce cu dragoste te laudă pe tine, apostole.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 8-lea*

Ucenice al Mântuitorului întâiule ierarhe mărite, lauda mucenicilor Ananie, luminătorule prea luminate, iar al nostru păzitorule al cetăţii cu dinadinsul roagă-te, să se scape turma ta din primejdii şi să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Acoperământul tău de Dumnezeu Născătoare Fecioară, doctorie duhovnicească este, căci la acesta născuind, ne vindecăm de sufleteştile boli.

A Crucii, a Născătoarei

Podobie: Doamne de ai şi stătut...

Doamne, când Te-a văzut soarele pe lemn spânzurat, pe Tine, Soarele dreptăţii, razele şi-a ascuns, şi luna lumina sa în întuneric a prefăcut-o; iar prea curata Ta Maică, se răpea la cele dinlăuntru.

La Stihoavnă

Stihirile Octoihului:

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *a cuviosului, glasul al 8-lea*

Mulţimile călugărilor, pe tine te cinstim îndreptătorule, Romane părintele nostru; căci prin tine pe cărarea cea dreaptă am cunoscut a umbla cu adevărat; fericit eşti că lui Hristos ai slujit şi puterea vrăjmaşului ai biruit cel ce eşti cu îngerii împreună vorbitor, cu cuvioşii şi cu drepţii împreună locuitor; cu care împreună roagă-te Domnului să miluiască sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Podobie: O, prea slăvită minune! Izvorul vieţii în mormânt se pune, şi scară către Cer mormântul se face; veseleşte-te Ghetsimanì, a Născătoarei de Dumnezeu sfântă casă. Să strigăm credincioşii, pe Gavriil având începător cetelor: cea plină de dar bucură-te, cu tine este Domnul, cel ce dă lumii prin tine mare milă.

Deprinderile rele care mă depărtează de la bunul tău Fiu, bună şi Preacurată respinge-le departe de la ticăloasa mea inimă şi pe lupul cel prea rău, pe şarpele cel prea viclean, pe cumplitul balaur cel amăgitor, care caută şi năvăleşte să mă înghită, zdrobeşte-l cu puterea ta, sub picioarele mele.

A crucii, a Născătoarei, *asemenea*

O, prea mărită minune! O, Taină nouă! O, lucru înfricoşat! Fecioara a grăit, dacă Te-a văzut pe Cruce spânzurat în mijlocul a doi tâlhari; a plâns strigând, ceea ce Te-a născut înfricoşat, fără durere: Vai, mie Fiule prea iubite! Cum adunarea cea cumplită şi nemulţumitoare, pe Cruce Te-a pironit!

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

Canon de rugăciune către Sfântul apostol Anania, unul din cei şaptezeci

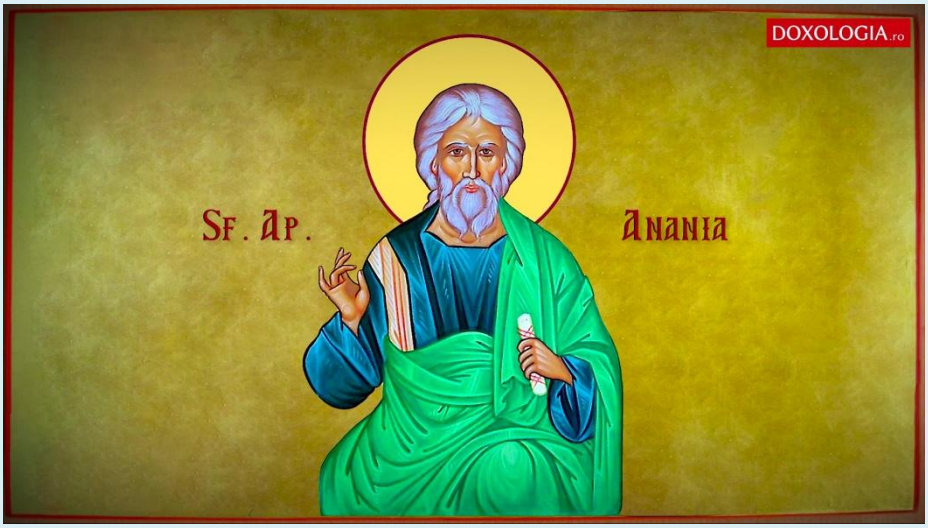

Troparul Sfântului apostol Anania, unul din cei şaptezeci, glasul al 3-lea: Apostole Sfinte Anania, roagă pe Milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greşeli sufletelor noastre.

compus de Ioan, monahul

Cântarea 1, glasul al 8-lea

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea Egiptului scăpând, israeliteanul striga: Mântuitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Stih: ***Sfinte apostole Anania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Să deschidem gură lăudătoare, să ne luminăm limba toţi credincioşii, întru pomenirea apostolului Anania, arhipăstorul şi cu dânsul să cântăm Dumnezeului nostru.

Stih: ***Sfinte apostole Anania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mirelui celui prea curat, lui Hristos, a adus Sfântul Anania măritul, pe mireasa cea nespurcată, Biserica aceasta de aici; cu care, luminat, Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Stih: ***Sfinte apostole Anania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Întâi ucenic fiind, ucenicului celui nou, prigonitorului celui de demult, i-ai dat să vadă, Sfinte Anania şi cânţi cu dulceaţă: Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cetele îngereşti şi omeneşti, pe tine, Maică nenuntită, neîncetat te laudă; că pe Ziditorul lor ca pe un Prunc, în braţele tale L-ai purtat.

Cântarea a 3-a

Irmosul: Tu eşti Întărirea celor ce aleargă la Tine, Doamne; Tu eşti Lumina celor întunecaţi şi pe Tine Te laudă duhul meu.

Stih: ***Sfinte apostole Anania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Urmând poruncilor învăţătorului tău, ai fost arhiereu şi jertfă, purtătorule de chinuri, apostole.

Stih: ***Sfinte apostole Anania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu rugăciunile tale cele bine îmblânzitoare, Milostiv fă pe Mântuitorul, celor ce te laudă pe tine, Sfinte Anania, apostole.

Stih: ***Sfinte apostole Anania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Toată pornirea fiarei a legat-o ţie Domnul, arătându-se în lumină în chip de negrăit, întunecând faţa lui.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe tine toţi creştinii te-am agonisit scăpare şi zid al nostru; pe tine te mărim neîncetat, Ceea ce nu ştii de mire.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne, taina rânduielii Tale, înţeles-am lucrurile Tale şi am prea mărit dumnezeirea Ta.

Stih: ***Sfinte apostole Anania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

De Tine fiind învăţat, Hristoase, cu patimile a biruit moartea Sfântul Anania, cel pururea mărit, luând de la Tine plată.

Stih: ***Sfinte apostole Anania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ucenic ai fost Cuvântului celui prigonit, Sfinte apostole Anania şi învăţător celui ce prigonea dreapta credinţă.

Stih: ***Sfinte apostole Anania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Arătatu-te-a Domnul lui Saul, celui fără de ochi, pe tine cel ce te ascundeai şi te-ai făcut mijlocitor, apostole Anania, vindecării lui.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe Dumnezeu pe care L-ai născut, prea curată Fecioară, roagă-L să mântuiască de toată primejdia, pe toţi cei ce te laudă pe tine.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti Lumină neapusă şi m-a acoperit întunericul cel străin pe mine ticălosul? Ci, mă întoarce şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele, rogu-mă.

Stih: ***Sfinte apostole Anania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Celor ce sunt în vifor, liman dumnezeiesc te-ai arătat şi celor din întuneric, rază, izvor pururea curgător şi lumină neapropiată te-a făcut, apostole Anania, prea fericite, Cel ce cu milostivire Se odihneşte întru tine, ca într-un ucenic vrednic de vedere.

Stih: ***Sfinte apostole Anania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce vede cele ascunse şi mai înainte de naştere ştie toate, ţie celui ce te ascundeai, ţi-a arătat pe soarele ce se tăinuia, pe cel ce era prigonitor oarecând, pe apărătorul, cel ce nu de multă vreme se împotrivea adevărului.

Stih: ***Sfinte apostole Anania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sfârşitul venirii Tale este rânduiala Ta cea neurmată; că, prin aceasta, Mântuitorule, moartea cea înfricoşătoare de nimic s-a făcut. Pentru aceasta, apostolul Anania, ca un ucenic şi ierarh, pentru tine bucurându-se, a fost înjunghiat.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ca una care ai zămislit pe Făcătorul tuturor şi Domnul, toate neamurile omeneşti, curată, pe tine te fericesc; şi căpeteniile cele gânditoare ale celor fără de trup, te măresc ca pe o Maică a lui Dumnezeu.

Cântarea a 6-a

Irmos: Curăţeşte-mă Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele şi mă ridică din adâncul răutăţilor, rogu-mă. Căci către Tine strig şi mă auzi, Dumnezeul mântuirii mele.

Stih: ***Sfinte apostole Anania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

A sluji lui Dumnezeu celui Viu, învăţându-te prea sfinte şi stricând obiceiul cel rău de multe feluri al celor fără de minte, ai învăţat, Sfinte Anania, să cinstească Dumnezeirea cea în trei Ipostasuri.

Stih: ***Sfinte apostole Anania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Primind în mâinile tale, apostole Anania, cârma Bisericii, la Ocârmuitorul Hristos ai venit, apostole şi pe aceasta ai îndreptat-o cu duhul, ca pe o corabie dumnezeiască.

Stih: ***Sfinte apostole Anania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Stăpâne, cel ce ai zidit îndată pe vasul alegerii Tale celei prea drepte, descoperindu-l măritului Tău ucenic, când se ruga, i-ai poruncit a-l trimite pe calea cea dreaptă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ca un Chivot însufleţit, ai încăput pe Dătătorul de Lege; şi ca o Biserică prea sfântă ai primit pe Sfântul, cel ce s-a făcut Om pentru facerea de bine a oamenilor, Maică Fecioară.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Pe cea întru rugăciuni...

Cel ce întru rugăciuni eşti cald folositor şi celor ce cer, eşti grabnic ascultător, primeşte rugăciunea noastră, Sfinte apostole Anania şi te roagă lui Hristos să ne miluiască pe noi, Cel ce Unul este întru Sfinţi prea mărit.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii cei ce merseseră din Iudeea în Babilon oarecând, cu credinţa Treimii, văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte apostole Anania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Să trâmbiţeze înţelepţeşte, turma cea de Dumnezeu aleasă, cu trâmbiţă bine glăsuitoare, chinurile păstorului şi apostolului Anania, strigând lui Hristos, Începătorul păstorilor: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte apostole Anania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Să te mărească, Sfinte Anania, pe tine, ucenicul lui Dumnezeu, ierarhul cel credincios şi mărturisitorul dumnezeieştilor Patimi, cinstita Biserică, strigând lui Hristos: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte apostole Anania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nu pentru temerea de moarte, ci pentru dragostea turmei ascunzându-te, pe lup ca pe un miel văzându-l îmblânzit, Sfinte Anania, ai strigat: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Din feciorescul pântece Întrupându-Te, Te-ai arătat spre mântuirea noastră, Hristoase; pentru aceasta, pe a Ta Maică ştiind-o de Dumnezeu Născătoare, cu mulţumire strigăm: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori a ars nebuneşte tiranul haldeilor cuptorul, pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar, văzându-i pe aceştia cu putere mai bună mântuiţi, Făcătorului şi Mântuitorului a strigat: tineri binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte apostole Anania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Străin lucru socotea prea lăudatul Anania puterea cea răpitoare a pierzătorului turmei Tale, Stăpâne, mutarea cea mai presus de cuvânt, spre păstorescul cin! Pentru aceasta, săltând, a strigat: tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, popoare prea înălţaţi pe Hristos întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte apostole Anania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Să se bucure, astăzi şi să salte cu duhul, întru tot lăudată şi fericită cetatea ta, dobândind a ta folosinţă şi mulţumind Dătătorului şi să strige: tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, popoare prea înălţaţi pe Hristos în veci!

Stih: ***Sfinte apostole Anania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Porunca cea de viaţă făcătoare, Sfinte apostole Anania prea cinstite, puterea cea de lumină făcătoare a Celui Văzut, lui Saul ai propovăduit-o şi i-ai îndreptat orbirea, palmele tale cele tămăduitoare punându-ţi peste dânsul; săgeţile balaurului le-ai smuls ca pe nişte solzi, strigând: prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ceea ce eşti mântuitoare în nevoi şi caldă folositoare tuturor celor ce sunt în necaz, Preasfântă Stăpână, milostiveşte-te şi mă miluieşte şi mă ridică pe mine cel căzut, dându-mi mână de ajutor mai înainte de sfârşit, ca să nu mă împresoare noaptea morţii dormind; şi aşa, după datorie, să te măresc pe tine în veci.

Cântarea a 9-a

Irmos: De tine Maică a lui Dumnezeu şi Fecioară, cea neispitită de nuntă, pe tine ceea ce ai născut mai presus de minte, prin cuvânt pe Dumnezeul cel Adevărat, pe cea mai înaltă decât prea curatele Puteri, cu doxologie fără tăcere te mărim.

Stih: ***Sfinte apostole Anania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Risipit-ai, întru tot lăudate, întunericul necunoştinţei şi Lumina cea în trei ipostasuri, cu adevărat ai strălucit-o Damascului. Deci, ca un părinte iubitor de fii şi ca un mai mare păstor de bine doritor, în dreaptă credinţă păzeşte pe poporul tău.

Stih: ***Sfinte apostole Anania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***
Această prăznuire de peste an săvârşind, veniţi cu raze de lumină strălucitoare, cu sufletească vrednicie, să lăudăm întreit strălucită fapta cea bună a apostolului Anania, slujitorul Preasfintei Treimi şi propovăduitorul.

Stih: ***Sfinte apostole Anania, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

O, vrednicia ta cea mai presus de om, Sfinte prea fericite Anania! Căci ca un ucenic iubit ai fost şi ca un păstor te-ai odihnit şi ca un purtător de chinuri, cu Hristos împreună te-ai prea mărit, cu cununi ca un mucenic fiind împodobit.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Preacurată cu totul fără prihană, Ceea ce eşti vasul bunei miresme, cere de la Hristos pe care L-ai născut, să dăruiască celor ce domnesc biruinţă şi poporului iertare din jugul robiei, căci pe tine neîncetat de mărim.

Sedelna, glasul 1:

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Patimilor lui Hristos părtaş te-ai arătat, apostole înţelepte şi însuţi văzătorule al Cuvântului; că, bând paharul, te-ai sfârşit prin sânge. Ci, ca unul care eşti împreună şezător şi moştenitor, roagă-L pentru pacea lumii, ca pe un Iubitor de oameni.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 5-lea:

Podobie: Pe Cuvântul Cel împreună fără de început cu Tatăl şi cu Duhul, carele S-a născut din Fecioară spre mântuirea noastră, să-L lăudăm, credincioşii, şi să I ne închinăm; că bine a voit a Se sui cu trupul pe Cruce şi moarte a răbda şi a scula pe cei morţi, întru slăvită Învierea Sa.

Pe Dumnezeul şi Domnul cel ce din tine S-a Întrupat, pentru noi cei stricaţi cu păcatele, roagă-L cu căldură, să Se milostivească spre noi şi să-Şi întoarcă mânia şi iuţimea Sa, Curată, de la cei ce cinstim cu credinţă şi lăudăm neîncetat stăpânirea şi puterea ta.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 5-lea:

Podobie: Pe Cuvântul Cel împreună fără de început cu Tatăl şi cu Duhul, carele S-a născut din Fecioară spre mântuirea noastră, să-L lăudăm, credincioşii, şi să I ne închinăm; că bine a voit a Se sui cu trupul pe Cruce şi moarte a răbda şi a scula pe cei morţi, întru slăvită Învierea Sa.

Pe Cruce văzându-Te pe Tine Hristoase Maica Ta, spânzurat de bunăvoie în mijlocul tâlharilor, sfărâmându-se ca o Maică la rărunchi a zis: Fiule cel ce eşti fără de păcate, cum fără dreptate pe Cruce, ca un făcător de rele eşti pironit, neamul omenesc, vrând a-l învia ca un Preabun.

Imnografie

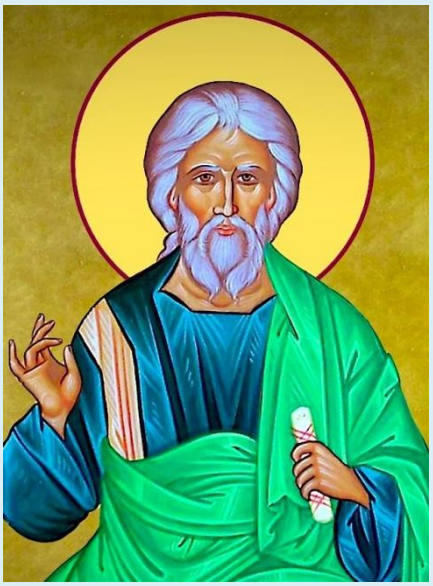

Condacul Sfântului apostol Anania, unul din cei şaptezeci: Cel ce întru rugăciuni eşti cald folositor şi celor ce cer, eşti grabnic ascultător, primeşte rugăciunea noastră, Sfinte apostole Anania şi te roagă lui Hristos să ne miluiască pe noi, Cel ce Unul este întru Sfinţi prea mărit.

Troparul Sfântului apostol Anania, unul din cei şaptezeci: Apostole Sfinte Anania, roagă pe Milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greşeli sufletelor noastre.

Slujba Sfântului Roman, cântăreţul ce se cântă împreună cu slujba Sfântului Anania, la ziua întâi a lunii octombrie:

https://www.slideshare.net/steaemy1/slujba-note

https://www.academia.edu/44310538/Slujba_Sf%C3%A2ntului_Roman_c%C3%A2nt%C4%83re%C5%A3ul_ce_se_c%C3%A2nt%C4%83_%C3%AEmpreun%C4%83_cu_slujba_Sf%C3%A2ntului_Anania_la_ziua_%C3%AEnt%C3%A2i_a_lunii_octombrie

Vieţile Sfinţilor - Viaţa Sfântului apostol Anania

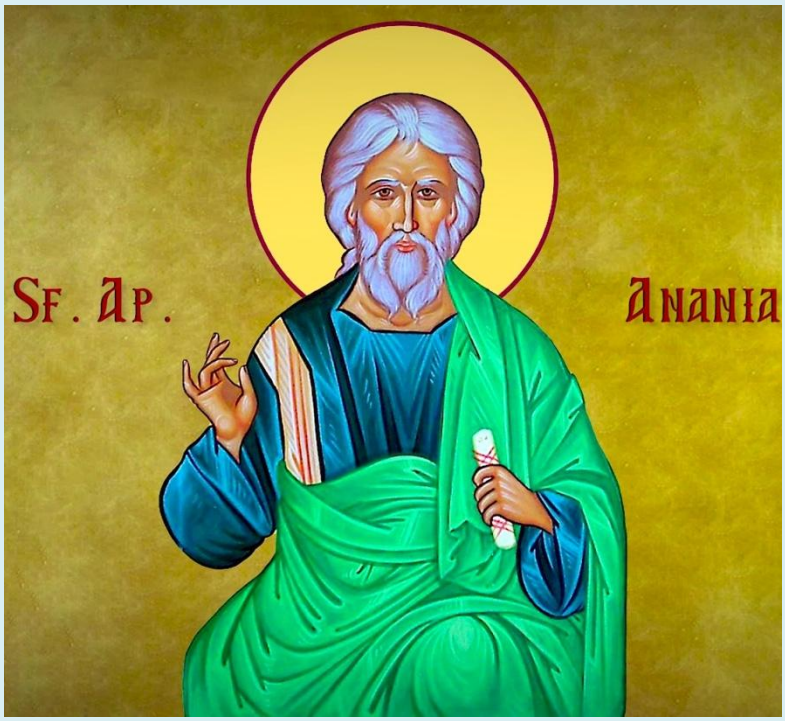

Cuvant Ortodox - Sfântul apostol Anania - 1 octombrie:
https://www.youtube.com/watch?v=KxSiiteMj2Q

***

Sfântul apostol Anania, unul dintre cei şaptezeci de apostoli, a fost episcop în cetatea Damascului.

Sfântul apostol Anania l-a botezat pe Sfântul apostol Pavel, pentru că Domnul i s-a arătat în vedenie, poruncindu-i să meargă pe uliţa care se cheamă Dreaptă şi acolo să caute în casa lui Iuda pe un oarecare Saul, supranumit şi Tarsianul, care se ruga.

Însă apostolul Anania s-a lepădat de aceasta, ştiind câte răutăţi făcuse Saul sfinţilor în Ierusalim şi cu ce gând anume mersese în Damasc, ca să-i lege pe toţi cei ce cheamă numele Domnului.

Iar Domnul îl îndemna pe el, zicând: "Mergi, că vas ales îmi este Mie acesta".

Şi îndată Anania, sculându-se după porunca Domnului, a mers la Saul şi, punându-şi mâinile pe el, i-a zis: ***"Saule, frate, Domnul cel ce ţi s-a arătat ţie pe cale m-a***

trimis ca să vezi şi să te umpli de Duhul Sfânt". Şi îndată Saul a văzut iar apostolul Anania l-a botezat.

După câteva zile, când iudeii se sfătuiseră să-l ucidă pe Pavel pentru o schimbare ca aceea a lui - că din gonaci s-a făcut propovăduitor al numelui lui Iisus - atunci Anania, împreună cu ceilalţi ucenici, luându-l pe Pavel, l-au scos peste zid într-o coşniţă.

Şi, intrând singur în adunarea iudeilor, propovăduia cu îndrăzneală numele Domnului. Nu numai evreilor ci şi celor de alte limbi, a binevestit Evanghelia Împărăţiei. S-a dus din Damasc în Elevteropol şi acolo, arătând noroadelor calea mântuirii şi tămăduind pe cei bolnavi şi neputincioşi, pe mulţi i-a adus la credinţa în Hristos.

În zilele acelea era în Elevteropol ighemonul Lucian, care se închina la idoli şi nu la Dumnezeu. Pe Lucian l-a ridicat diavolul împotriva creştinilor şi l-a îndemnat să trimită această scrisoare în toată stăpânirea sa: "De s-ar afla cineva numind pe Hristos şi închinându-se Celui răstignit, acela poruncim ca să fie dat la cumplite chinuri; iar care va jertfi zeilor celor fără de moarte, lepădându-se de Hristos, acela se va învrednici de daruri şi cinste de la noi".

Scrisoarea aceasta, ieşind cu rău vicleşug, l-a aflat pe Sfântul Anania în acea ţară pe care străbătând-o, cu propovăduirea Evangheliei o lumina şi tămăduia toate bolile popoarelor, pentru că Domnul era cu dânsul, făcând prin mâinile lui multe minuni.

Nelegiuiţii închinători la idoli l-au prins pe Sfântul Anania şi l-au dus înaintea ighemonului Lucian, care îl silea pe sfânt în multe feluri să jertfească idolilor.

Sfântul Anania însă nu s-a supus şi le-a răspuns, zicând: "Nu mă voi închina mincinoşilor idoli, ci Unuia, adevăratului Domnului Dumnezeului meu Iisus Hristos mă închin, pe care ochii mei L-au văzut şi gură către gură am vorbit cu Dânsul, nu numai când era pe pământ ca un om, ci şi după înălţarea Lui la Ceruri; căci, fiind eu în Damasc, mi S-a arătat mie însumi şi m-a trimis să-l tămăduiesc pe Saul, pe care, prin minunata sa înţelepciune şi putere, l-a întors la cunoştinţa cea adevărată şi pe noi toţi ne-a izbăvit din diavoleştile mâini şi ne-a adus la Părintele Său. Deci, Acestuia mă închin şi nu diavolilor celor ce voiesc să piardă tot neamul omenesc".

Lucian a început a-l îngrozi pe el cu chinuri de nu-i va îndeplini porunca, dar el stătea ca un stâlp, nemişcat întru mărturisirea lui Hristos.

Apoi, ridicându-şi spre cer mâinile, a zis: ***"Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, ascultă rugăciunile mele şi mă fă vrednic părţii fericiţilor apostoli în veacul ce va să fie. Precum ai mântuit pe Saul prin adevărata lumină, mântuieşte-mă din mâinile acestui necurat ce se împotriveşte adevărului, ca să nu se facă voia lui asupra mea şi să nu mă vâneze în cursele înşelăciunii sale. Şi să nu mă lipseşti pe mine de Împărăţia cea cerească, care este gătită tuturor celor ce iubesc calea adevărului Tău şi păzesc poruncile Tale".***

Lucian, nesuferind să audă aceste cuvinte ale lui, a poruncit să fie întins la pământ şi să fie bătut.

În timp ce slujitorii îl băteau, unul strigă: "Ascultă-l pe judecător şi nu fi potrivnic poruncii lui: jertfeşte zeilor cărora li se închină toată lumea".

Iar după ce au încetat bătaia, i-a zis Lucian sfântului: "Măcar acum cruţă-ţi sufletul, ascultă-mă pe mine şi leapădă-te de Cel răstignit, ca să nu aduc mai cumplite chinuri asupra ta".

Atunci Anania a răspuns: ***"Ceea ce ţi-am spus ţie la început, aceea şi acum îţi grăiesc şi nu încetez a-ţi grăi: că de Dumnezeul meu nu mă voi lepăda şi nu mă voi apropia de cele fără de suflet, pietre şi lemne, la care voi vă închinaţi şi ca pe nişte dumnezei le cinstiţi".***

Judecătorul, văzându-l pe el neînduplecat, a poruncit să-i fie strujite coastele cu cârlige de fier şi cu lumânări aprinse să-i fie arse rănile. Şi sfântul, răbdând, îşi ridică ochii spre cer şi se rugă cu stăruinţă.

După acele chinuri judecătorul a zis: "Până când vei petrece în nesupunere? Până când nu te miluieşti singur pe tine şi nu te închini zeilor? Oare mai plăcut îţi este să pătimeşti toate acestea în zadar pentru un Hristos pe care L-au răstignit evreii, decât să fii întreg şi sănătos? Mă jur că nu te voi slobozi viu dacă vei fi nesupus aşa mult timp".

A răspuns sfântul: "Fă ce vrei, vrăjmaşule al lui Dumnezeu, prieten al diavolului, că ai auzit de la mine de multe ori că nu mă voi închina zeilor tăi, afară de Unuia Dumnezeu care este Tată al Unuia Născut Fiul Lui şi începător al Sfântului Duh, care a făcut cerul şi pământul şi toate cele ce sunt într-însele, în

care am crezut. Acela mi-a dat mie putere ca toată ziua să stau tare înaintea ta şi cu bărbăţie să sufăr aceste chinuri. Pentru ce îţi faci mai multe osteneli, căci iată de la mine ai auzit că voii tale nu mă voi supune. Deci, fă neîntârziat ce ai de gând să faci".

Judecătorul, umplându-se de mânie, a poruncit poporului să-l ia pe Sfântul Anania şi, scoţându-l din cetate, să-l ucidă cu pietre.

Şi luându-l acel norod fărădelege, l-a dus la locul uciderii şi l-a ucis cu pietre ca pe Sfântul Ştefan, iar el, cu mare glas, zicea: ***"Doamne, Iisuse Hristoase, în mâinile Tale îmi dau duhul meu".*** Şi aşa s-a sfârşit, împlinindu-şi mucenicia, şi s-a dus la cereştile lăcaşuri.

Iar poporul, văzând că murise, l-a lăsat neîngropat şi s-a dus.

Şi s-a întâmplat atunci că pe acolo treceau nişte oameni credincioşi din Damasc. Şi aceştia au luat sfântul trup al apostolului lui Hristos şi cu cinste l-au dus în Damasc şi l-au îngropat la moşia lui.

Sinaxar din 1 octombrie

În această lună, în ziua întâi, prăznuim pomenirea acoperământului Preasfintei noastre de Dumnezeu Născătoarei şi pururea Fecioarei Maria.

Trebuie să ştim că acest praznic a început a se prăznui pentru o pricină ca aceasta: ***în zilele împăratului Leon cel înţelept în Constantinopol, spre o duminică, făcându-se priveghere de toată noaptea în sfânta biserică Vlaherna a Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, în întâia zi a lunii octombrie, şi mulţimea poporului stând înainte, ca la patru ceasuri de noapte fiind, Sfântul Andrei cel nebun pentru Hristos şi-a ridicat ochii în sus împreună cu ucenicul său, Fericitul Epifanie, şi au văzut pe Împărăteasa cerului, pe ocrotitoarea a toată lumea, pe Preasfânta Fecioară Născătoare de Dumnezeu, stând în văzduh şi rugându-se, strălucind cu lumină şi acoperind pe popor cu cinstitul său omofor, înconjurată de oşti cereşti şi de mulţime de sfinţi, care stăteau în haine albe cu cucernicie***

împrejurul ei; din care doi erau mai aleşi, Sfântul Ioan înaintemergătorul şi evanghelistul Ioan.
Iar cele cu umilinţă graiuri ale rugăciunii ei către iubitul său Fiu şi Dumnezeul nostru Iisus Hristos, acestea s-au auzit: "Împărate ceresc, primeşte pe tot omul cel ce Te slăveşte pe Tine, şi cheamă în tot locul preasfânt numele Tău; şi unde se face pomenirea numelui meu, acel loc îl sfinţeşte, şi preamăreşte pe cei ce Te preamăresc pe Tine, şi pe cei ce cu dragoste mă cinstesc pe mine Maica Ta. Primeşte-le toate rugăciunile şi făgăduinţele şi-i izbăveşte din toate nevoile şi răutăţile".

Ştiind şi noi pe solitoarea şi pe acoperitoarea noastră, să năzuim către dânsa cu umilinţă strigând:

"Acoperă-ne pe noi cu acoperământul tău, Preasfântă Fecioară, în ziua răutăţilor noastre; acoperă-ne în toate zilele noastre, iar mai ales în ziua cea rea când sufletul de trup se va despărţi, de faţă să ne stai întru ajutor, şi să ne acoperi pe noi de duhurile cele rele din văzduh, cele de sub cer, şi în ziua înfricoşătoarei judecăţi, să ne acoperi pe noi întru ascunsul acoperământului tău".

Tot în această zi, pomenirea Sfântului apostol Anania.

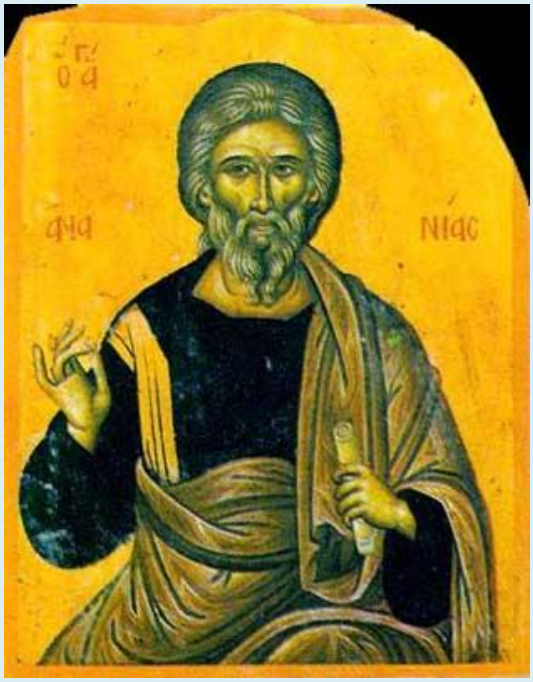

Sfântul apostol Anania a fost din cetatea Damasc, care a botezat şi pe Pavel din descoperire dumnezeiască, făcându-se episcop de către apostoli în acea cetate. Deci făcând multe vindecări în Damasc şi în Elevteropole şi convingând pe mulţi la credinţa cea în Hristos, a fost bătut cu vine de bou de către guvernatorul Luchian, strunjit la coaste şi pârjolit cu făclii; apoi fiind scos afară din cetate, a fost ucis cu pietre, şi aşa plinindu-şi mucenicia s-a petrecut către cereştile loca-şuri.

Tot în această zi, pomenirea Sfinţilor mucenici Mihail din Mănăstirea Zovei şi a celor cu dânsul, 36 de sfinţi monahi, care au mărturisit în Eparhia Sevastopolei.

Aceşti sfinţi au fost pe vremea împărăţiei lui Constantin şi a Irinei, şezând la o mănăstire ce se chema Zovi, lângă Sevastopol. Deci, oştindu-se Alim Amira al agarenilor, asupra ţării aceleia a prins pe sfinţi; iar cuvioşii părinţii aceia i-au stat împotrivă, întăriţi fiind cu puterea lui Hristos, şi stând la mijloc Mihail prea cuviosul egumen şi învăţându-i, i-a povăţuit pe toţi spre moartea cea pentru Hristos; şi întâi ei plecară capetele spre tăiere, apoi cuviosul Mihail.

Tot în această zi, Sfinţii şase prea cuvioşi mucenici, care de sabie s-au săvârşit.

Tot în această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Roman Melodul, făcătorul de condace.

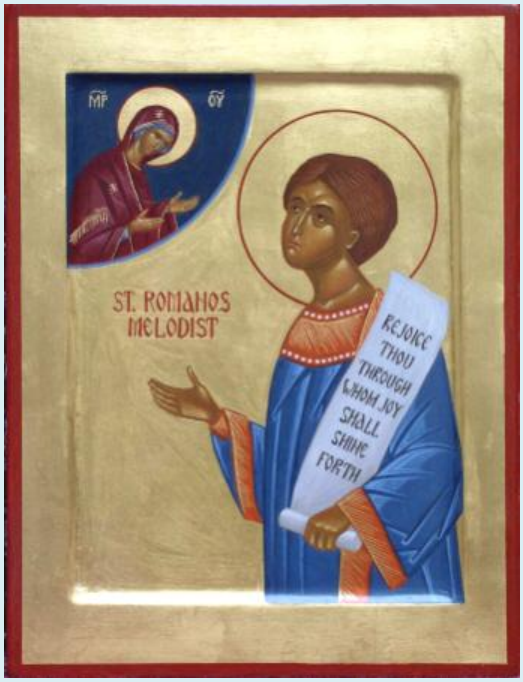

Acest între sfinţi părintele nostru Roman a fost din Siria, cetatea Emesinilor, diacon al sfintei Biserici celei de Berit. Deci mergând la Constantinopol, în zilele împăratului Anastasie, a rămas la biserica Preasfintei de Dumnezeu Născătoare, cea din Chir, petrecând cu evlavie, şi priveghind toată noaptea la slujba Vlahernelor. şi după săvârşirea slujbei de acolo, iarăşi se întoarse la Chir, unde şi darul alcătuirii condacelor a luat, ***arătându-se lui în vis Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, şi dându-i o bucată de hârtie, îi porunci să o mănânce; deci i se păru că deschise gura, şi înghiţi hârtia; şi fiind praznicul naşterii lui Hristos, îndată cum se deşteptă, suindu-se în Amvon, a început a cânta: "Fecioara astăzi pe Cel mai presus de fiinţă naşte...".***

Acesta a făcut condacele şi ale celorlalte praznice, încă şi ale sfinţilor celor mari; aşa că mulţimea condacelor făcute de dânsul este mai mult de o mie; apoi cu pace a adormit.

Tot în această zi, Sfântul mucenic Domnin

Acesta a fost de la Tesalonic. Fiind Maximian acolo, când îşi făcea curţi împărăteşti, l-a prins aflându-l că este creştin, şi aducându-l de faţă la judecata lui i-a zis cu mânie: "Pentru ce fiind eu în scaun aici în cetate, cutezi tu de mărturiseşti pe alt Dumnezeu? Ci de voieşti să trăieşti, jertfeşte zeilor".

Iar sfântul nevrând să se înduplece, împăratul a poruncit de i s-a strunjit trupul. Maximian văzând că se batjocorea de sfântul, a poruncit să-l scoată afară din cetate, unde îi zdrobiră fluierele şi tăindu-i picioarele, după şapte zile de chinuri, mucenicul mulţumind lui Dumnezeu şi-a dat Lui fericitul său suflet.

Tot în această zi, cuviosul Ioan cântăreţul cel numit Cucuzel, care s-a nevoit în hotarele Lavrei celei mari din Atos, cu pace s-a săvârşit.

Sfântul Ioan numit Cucuzel, de origine bulgar din Dirrachia (Bulgaria), a rămas orfan de mic. Înzestrat cu o voce frumoasă el a intrat la şcoala de curte din Constantinopol, unde, fiind îndrăgit de împăratul pe atunci Ioan Comnenos (1118-1143) a devenit cântăreţ principal. Însă luxul şi strălucirea curţii im-periale nu-l satisfăceau pe tânărul evlavios.

Odată, întrebat fiind ce a mâncat la cină, acesta a răspuns: "fasole şi mazăre" (adică koukouzelis). De atunci, aceea i-a rămas porecla.

Ioan căuta modalităţi de a se desprinde de ispitele şi viaţa de la curtea imperială, precum şi să evite căsătoria pregătită de împărat pentru el. Cu voia lui Dumne-zeu, tânărul a întâlnit un egumen din Muntele Athos, venit la Constantinopol cu treburi mănăstireşti. Dezvăluindu-i dorinţa sa de a pleca de la curte, părintele i-a dat binecuvântare pentru Muntele Athos, unde a fost acceptat şi tuns călugăr.

Acolo a primit ca ascultare să îngrijească de turma de capre a mănăstirii. Mer-gînd cu animalele la păscut în locuri mai retrase de pe munte, tânărul călugăr se putea ruga, medita la Dumnezeu şi cânta imnuri de slavă în voie. Vrăjite de vocea angelică a păstorului, animalele se adunau pe lângă el şi-l ascultau căzute parcă în transă.

Din modestie şi smerenie, cântăreţul n-a lăsat să se ştie printre fraţi despre darul său de a cânta aşa frumos. Însă, un locuitor al acelor pustietăţi l-a auzit într-o zi şi i-a spus egumenului despre cum cânta Ioan. Atunci Ioan i-a dezvăluit acestuia că a fost cântăreţ de curte şi l-a implorat să-l lase în continuare să păstorească animalele.

Egumenului fiindu-i teamă că împăratul va afla că favoritul cântăreţ al curţii e la Sfâmtul Munte, i-a cerut să se întoarcă de unde a venit. Vrând să-l împace pe împărat, egumenul a călătorit la Constantinopol ca să-i explice acestuia ce s-a întâmplat cu Ioan, implorându-l să nu-l abată pe tânăr din calea mântuirii. De atunci, Ioan Cucuzel a cântat la catedrală în duminici şi sărbători.

Odată, după ce a cântat un acatist în faţa icoanei Maicii Domnului, călugărul s-a învrednicit de o mare minune. Maica Domnului i s-a înfăţişat şi i-a spus cuvintele acestea: "Bucură-te, Ioane şi nu te opri din cântat, iar pentru aceasta eu nu te voi uita", după care îi puse în mână o monedă de aur şi dispăru. Moneda a fost aşezată lângă icoană şi multe minuni s-au întâmplat datorită icoanei şi monedei de aur.

Icoana a fost numită "Cucuzelisa" în memoria Sfântului Ioan şi a fost pusă în Lavra Sfântului Atanasie. Ea este comemorată în ziua de 1 octombrie şi în a zecea vineri de după Sfintele Paşti.

Preasfânta Fecioară i se mai arătă o dată lui Ioan vindecându-l de o boală a picioarelor, din cauza statului mult în picioare în biserică. Ioan şi-a petrecut zilele rămase în mari nevoinţe ascetice, lucrând mult şi la disciplina cântărilor bisericeşti, primind titlul de maestru didact şi regent.

El a lucrat la aranjamentul şi compilarea mai multor stihuri, tropare şi condace, editând textele imnurilor şi scriindu-şi propriile condace, care se pot găsi în unele din aceste manuscrise:

- ⇒ *"O carte scrisă cu voia lui Dumnezeu şi cuprinzând tipicul slujbelor bisericeşti", scrisă de maestrul didact Ioan Cucuzel,"*
- ⇒ *"Tipicul slujbelor" de maestrul didact Ioan Cucuzel,*
- ⇒ *"De la Începutul Vecerniei până la sfârşitul Sfintei Liturghii" şi*
- ⇒ *"Ştiinţa cântării şi notele muzicale cu poziţia mâinii şi toate aran-jamentele cântării."*

Văzînd dinainte ceasul plecării sale la veşnicie, Ioan şi-a luat luat rămas bun de la fraţi şi le-a lăsat cu limbă de moarte să-l îngroape la Biserica Arhanghelului construită de el.

Cantorii bisericilor îl slăvesc pe Sfântul Ioan Cucuzel ca pe patronul lor spiri-tual.

Tot în aceasta zi, cuviosul Grigorie domesticul care în acea mare Lavră a Atonului (Muntele Athos) s-a nevoit şi o monedă de aur de la Născătoarea de Dumnezeu a primit, cu pace s-a săvârşit.

Sfântul Grigorie domesticul a fost contemporan cu Ioan Cucuzel, trăind la Marea Lavră din Muntele Athos în sfinţenie şi evlavie. Asemeni lui Ioan acesta cânta în corul din dreapta al Marii Lavre şi chiar era numit Grigorie Cucuzel în onoarea învăţătorului său.

Sfântul Grigorie se deosebea prin aptitidinile sale tehnice şi dulceaţa vocii. El cânta slujbele de priveghere cu multă evlavie şi zdrobire de inimă, fără să se aşeze vreodată în biserică.

Patriarhul Calist I (prăznuit în 20 iunie) a introdus cântarea "Toată suflarea se bucură" la Liturghia Sfântului Vasile cel mare în locul "Cuvine-se cu adevărat..", dar patriarhul Filotei (prăznuit în 8 octombrie), care l-a succedat, a reintrodus în Sfânta Liturghie a Sfântului Vasile "Cuvine-se cu adevărat..".

Curînd după acestea, Sfântul Grigorie a cântat "Toată suflarea se bucură" la Sfânta Liturghie în ajunul Botezului Domnului nostru Iisus Hristos, în prezenţa patriarhului Grigorie al Alexandriei. Sfânta Fecioară i-a apărut lui Grigorie şi i-a mulţumit că a cântat imnul în cinstea sa, dîndu-i o monedă de aur. De atunci, la slujba Sfintei Liturghii a Sfântului Vasile se cântă "Toată suflarea..".

Sfântul Grigorie a adormit întru Domnul în 1355.

Tot în această zi se face pomenirea icoanei Maicii Domnului, zisă Kasperov

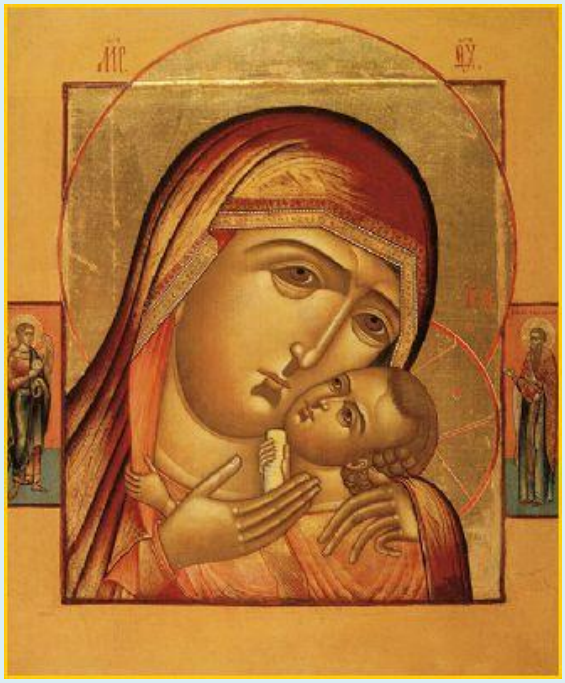

Icoana Kasperov a Preasfintei Fecioare Maria a apărat de invazia străinilor oraşul Odessa în timpul Războiului din Crimeea (1853-1855). Arhiepiscopul Inochentie (Borisov) a hotărât ca "acest eveniment să nu rămână necunoscut posterităţii" şi să se prăznuiască în data de 1 octombrie.

Icoana era deja cunoscută drept făcătoare de minuni şi a fost recunoscută ca atare de Sfântul Sinod în anul 1840, după cercetarea numeroaselor minuni care au avut loc.
Înainte de aceasta, icoana s-a aflat în posesia Iulianei Ioannovna Kasperova, care a primit-o ca amintire de familie în anul 1809.

În fiecare vineri se citeşte Acatistul Maicii Domnului în faţa Icoanei Kasperov la Catedrala din Odessa a Adormirii Maicii Domnului, care se mai sărbătoreşte în 29 iunie şi în miercurea luminată.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Şi s-au auzit atunci graiurile cele cu umilinţă ale rugăciunii ei către Mântuitorul Iisus Hristos: „Împărate ceresc, primeşte pe tot omul ce Te slăveşte pe Tine şi cheamă în tot locul prea sfânt numele Tău. Şi acolo unde se face pomenirea numelui meu, pe acel loc îl sfinţeşte şi proslăveşte pe cei ce te proslăvesc pe Tine şi rugăciunile celor ce cu dragoste mă cinstesc pe mine, Maica Ta; şi făgăduinţele lor le primeşte şi din toate nevoile şi răutăţile îi izbăveşte”.

***

Astăzi pomenim şi pe Sfinţii cuvioşi Iosif (sec. XV) şi Chiriac (sec. XVII) de la Bisericani.

Cuviosul Iosif este cel dintâi sihastru cunoscut în Muntele Bisericanilor din judeţul Neamţ, întemeietorul mănăstirii cu acelaşi nume şi primul care a organizat o comunitate duhovnicească românească în Ţara Sfântă.

Sfântul cuvios Chiriac s-a nevoit la Mănăstirea Sfântului Iosif, apoi s-a retras într-o peşteră unde a trăit 60 de ani. Este unul dintre marii sihaştri din Carpaţi.

Iulian Dumitraşcu - Calendar ortodox - Acoperământul Maicii Domnului; Sfântul apostol Anania; Sfântul cuvios Roman Melodul; Sfinţii cuvioşi Iosif şi Chiriac de la Bisericani

1. În zilele împăratului Leon cel înţelept (886-912), în Constantinopol, spre duminică, făcându-se priveghere de toată noaptea în cinstita biserică a Vlahernei, întru slava Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, la întâia zi a lunii octombrie şi de faţă stând mulţimea poporului, fiind ca la patru ceasuri din noapte, Sfântul Andrei cel nebun pentru Hristos, împreună cu ucenicul său, fericitul Epifanie, şi-au ridicat privirile şi au văzut pe Împărăteasa cerului, pe Acoperitoarea a toată lumea, pe Preasfânta Fecioară Născătoare de Dumnezeu, stând în văzduh şi rugându-se pentru lume.

Ea strălucea de lumină ca soarele şi acoperea poporul cu cinstitul ei omofor, fiind împreună cu oşti cereşti şi cu mulţimea de sfinţi, care în haine albe şi în cucernicie

stăteau împrejurul ei, dintre care doi erau mai aleşi: Sfântul Ioan Botezătorul şi Sfântul evanghelist Ioan.

Văzând aceasta, Sfântul Andrei a zis către ucenicul său, fericitul Epifanie: „Oare vezi, frate, pe Împărăteasa şi Doamna tuturor, care se roagă pentru toată lumea?”

Iar el a zis: „O văd, sfinte părinte, şi mă minunez, că o văd acoperind pe oamenii ce sunt în sfântul locaş, cu cinstitul ei omofor, ce străluceşte mai mult decât soarele”.

Apoi cei doi au auzit graiurile cele cu umilinţă ale rugăciunii ei către iubitul său Fiu şi Dumnezeul nostru, Iisus Hristos: „Împărate ceresc, primeşte pe tot omul care Te slăveşte pe Tine şi cheamă în tot locul prea sfânt numele Tău. Şi acolo unde se face pomenirea numelui meu, pe acel loc îl sfinţeşte şi proslăveşte pe cei ce te proslăvesc pe Tine şi împlineşte rugăciunile celor ce cu dragoste mă cinstesc pe mine, Maica Ta; şi făgăduinţele lor le primeşte şi din toate nevoile şi răutăţile îi izbăveşte”.

Între toţi sfinţii care s-au arătat în biserică împreună cu prea curata Fecioară, doi erau mai aleşi: Sfântul Ioan Înaintemergătorul, că altul mai mare decât el nu s-a născut între cei născuţi din femeie şi Sfântul Ioan cuvântătorul de Dumnezeu, pe care îl iubea Iisus şi care s-a rezemat pe pieptul Lui.

Pe amândoi rugătoarea noastră, Fecioara Maria, i-a luat cu ea la rugăciunea cea pentru noi, ca pe unii ce au multă îndrăzneală către Hristos, ca prin ajutorul lor să plece mai degrabă pe Dumnezeu spre milă, pentru că mult poate rugăciunea stăruitoare.

Şi a stat prea curata Fecioară între aceşti sfinţi precum chivotul între doi heruvimi, precum scaunul Domnului Savaot între serafimi, precum Moise cu mâinile întinse între Aaron şi Or; iar, prin rugăciunea ei, Amalec cel nevăzut a căzut cu toată stăpânirea şi puterea sa cea întunecată.

Deci, să prăznuim şi noi acoperământul Preasfintei Fecioare Maria, Născătoare de Dumnezeu, aducându-ne aminte de acea prea mărită arătare a ei care a fost în biserica Vlahernei, fiind văzută de Sfântul Andrei şi de Epifanie.

Să prăznuim, mulţumind acoperitoarei noastre pentru această prea mare milostivire, arătată spre neamul creştinesc, şi cu tot dinadinsul s-o rugăm pe ea ca, acum şi întotdeauna, cu milostivire să ne acopere pe noi, cei care avem nevoie de

acoperământul ei, de vreme ce, fără sprijinul ei, nouă, celor ce întotdeauna mâniem pe Dumnezeu, nu ne este cu putinţă a trăi, pentru că, greşind mult, cădem sub multe certări, după cum zice Scriptura: „Multe sunt bătăile păcătosului” (Psalmul 31, 11).

De aceea, am fi pierit pentru fărădelegile noastre, de nu ne-ar fi acoperit pe noi prea milostiva Stăpână; că, de nu ar fi stat înainte Sfânta Fecioară, rugându-se pentru noi, cine ne-ar fi izbăvit pe noi de atâtea nevoi sau cine ne-ar fi păzit până acum liberi?

Iar prorocul Isaia ne sfătuieşte: „Ascundeţi-vă cât de puţin, până ce va trece mânia Domnului” (Isaia 26, 20). Unde vom putea să ne ascundem de mânia Domnului? Acoperământ nu ne-am agonisit nicăieri unde să scăpăm noi, păcătoşii, în afară de acoperământul Preasfintei Fecioare Maria, Stăpâna lumii.

2. Sfântul apostol Anania, unul dintre cei şaptezeci de apostoli, a fost episcop în cetatea Damascului. Sfântul apostol Anania l-a botezat pe Sfântul apostol Pavel, pentru că Domnul i s-a arătat în vedenie, poruncindu-i să meargă pe uliţa care se cheamă Dreaptă şi acolo să caute în casa lui Iuda pe un oarecare Saul, supranumit şi Tarsianul, care se ruga.

Însă apostolul Anania s-a lepădat de aceasta, ştiind câte răutăţi făcuse Saul sfinţilor în Ierusalim şi cu ce gând anume mersese în Damasc, ca să-i lege pe toţi cei ce

cheamă numele Domnului. Iar Domnul îl îndemna pe el, zicând: „Mergi, că vas ales îmi este Mie acesta”.

Şi îndată Anania, sculându-se după porunca Domnului, a mers la Saul şi, punându-şi mâinile pe el, i-a zis: „Saule, frate, Domnul cel ce ţi s-a arătat ţie pe cale m-a trimis ca să vezi şi să te umpli de Duhul Sfânt”. Şi îndată Saul a văzut iar apostolul Anania l-a botezat.

După câteva zile, când iudeii se sfătuiseră să-l ucidă pe Pavel pentru o schimbare ca aceea a lui - că din gonaci s-a făcut propovăduitor al numelui lui Iisus - atunci Anania, împreună cu ceilalţi ucenici, luându-l pe Pavel, l-au scos peste zid într-o coşniţă.

Şi, intrând singur în adunarea iudeilor, propovăduia cu îndrăzneală numele Domnului. Nu numai evreilor ci şi celor de alte limbi, a binevestit Evanghelia Împărăţiei. S-a dus din Damasc în Elevteropol şi acolo, arătând noroadelor calea mântuirii şi tămăduind pe cei bolnavi şi neputincioşi, pe mulţi i-a adus la credinţa în Hristos.

În zilele acelea era în Elevteropol ighemonul Lucian, care se închina la idoli şi nu la Dumnezeu. Pe Lucian l-a ridicat diavolul împotriva creştinilor şi l-a îndemnat să trimită această scrisoare în toată stăpânirea sa: „De s-ar afla cineva numind pe Hristos şi închinându-se Celui răstignit, acela poruncim ca să fie dat la cumplite chinuri; iar care va jertfi zeilor celor fără de moarte, lepădându-se de Hristos, acela se va învrednici de daruri şi cinste de la noi”.

Scrisoarea aceasta, ieşind cu rău vicleşug, l-a aflat pe Sfântul Anania în acea ţară pe care străbătând-o, cu propovăduirea Evangheliei o lumina şi tămăduia toate bolile popoarelor, pentru că Domnul era cu dânsul, făcând prin mâinile lui multe minuni.

Nelegiuiţii închinători la idoli l-au prins pe Sfântul Anania şi l-au dus înaintea ighemonului Lucian, care îl silea pe sfânt în multe feluri să jertfească idolilor.

Sfântul Anania însă nu s-a supus şi le-a răspuns, zicând: „Nu mă voi închina mincinoşilor idoli, ci Unuia, adevăratului Domnului Dumnezeului meu Iisus Hristos mă închin, pe care ochii mei L-au văzut şi gură către gură am vorbit cu Dânsul, nu numai când era pe pământ ca un om, ci şi după înălţarea Lui la Ceruri; căci, fiind eu în Damasc, mi S-a arătat mie însumi şi m-a trimis să-l tămăduiesc pe Saul, pe care, prin minunata sa înţelepciune şi putere, l-a întors la cunoştinţa cea

adevărată şi pe noi toţi ne-a izbăvit din diavoleştile mâini şi ne-a adus la Părintele Său. Deci, Acestuia mă închin şi nu diavolilor celor ce voiesc să piardă tot neamul omenesc”.

Lucian a început a-l îngrozi pe el cu chinuri de nu-i va îndeplini porunca, dar el stătea ca un stâlp, nemişcat întru mărturisirea lui Hristos.

Apoi, ridicându-şi spre cer mâinile, a zis: „Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, ascultă rugăciunile mele şi mă fă vrednic părţii fericiţilor apostoli în veacul ce va să fie. Precum ai mântuit pe Saul prin adevărata lumină, mân-tuieşte-mă din mâinile acestui necurat ce se împotriveşte adevărului, ca să nu se facă voia lui asupra mea şi să nu mă vâneze în cursele înşelăciunii sale. Şi să nu mă lipseşti pe mine de împărăţia cea cerească, care este gătită tuturor celor ce iubesc calea adevărului Tău şi păzesc poruncile Tale”.

Lucian, nesuferind să audă aceste cuvinte ale lui, a poruncit să fie întins la pământ şi să fie bătut.

În timp ce slujitorii îl băteau, unul striga: „Ascultă-l pe judecător şi nu fi potrivnic poruncii lui: jertfeşte zeilor cărora li se închină toată lumea”. Iar după ce au încetat bătaia, i-a zis Lucian sfântului: „Măcar acum cruţă-ţi sufletul, ascultă-mă pe mine şi leapădă-te de Cel răstignit, ca să nu aduc mai cumplite chinuri asupra ta”.

Atunci Anania a răspuns: „Ceea ce ţi-am spus ţie la început, aceea şi acum îţi grăiesc şi nu încetez a-ţi grăi: că de Dumnezeul meu nu mă voi lepăda şi nu mă voi apropia de cele fără de suflet, pietre şi lemne, la care voi vă închinaţi şi ca pe nişte dumnezei le cinstiţi”.

Judecătorul, văzându-l pe el neînduplecat, a poruncit să-i fie strujite coastele cu cârlige de fier şi cu lumânări aprinse să-i fie arse rănile. Şi sfântul, răbdând, îşi ridică ochii spre cer şi se rugă cu stăruinţă. După acele chinuri judecătorul a zis: „Până când vei petrece în nesupunere? Până când nu te miluieşti singur pe tine şi nu te închini zeilor?

Oare mai plăcut îţi este să pătimeşti toate acestea în zadar pentru un Hristos pe care L-au răstignit evreii, decât să fii întreg şi sănătos? Mă jur că nu te voi slobozi viu dacă vei fi nesupus aşa mult timp”.

A răspuns sfântul: „Fă ce vrei, vrăjmaşule al lui Dumnezeu, prieten al diav-olului, că ai auzit de la mine de multe ori că nu mă voi închina zeilor tăi, afară de Unuia

Dumnezeu care este Tată al Unuia Născut Fiul Lui şi începător al Sfântului Duh, care a făcut cerul şi pământul şi toate cele ce sunt într-însele, în care am crezut. Acela mi-a dat mie putere ca toată ziua să stau tare înaintea ta şi cu bărbăţie să sufăr aceste chinuri. Pentru ce îţi faci mai multe osteneli, căci iată de la mine ai auzit că voii tale nu mă voi supune. Deci, fă neîntârziat ce ai de gând să faci”.

Judecătorul, umplându-se de mânie, a poruncit poporului să-l ia pe Sfântul Anania şi, scoţându-l din cetate, să-l ucidă cu pietre. Şi luându-l acel norod fărădelege, l-a dus la locul uciderii şi l-a ucis cu pietre ca pe Sfântul Ştefan, iar el, cu mare glas, zicea: „Doamne, Iisuse Hristoase, în mâinile Tale îmi dau duhul meu”. Şi aşa s-a sfârşit, împlinindu-şi mucenicia, şi s-a dus la cereştile lăcaşuri.

Iar poporul, văzând că murise, l-a lăsat neîngropat şi s-a dus. Şi s-a întâmplat atunci că pe acolo treceau nişte oameni credincioşi din Damasc. Şi aceştia au luat sfântul trup al apostolului lui Hristos şi cu cinste l-au dus în Damasc şi l-au îngropat la moşia lui.

3. Sfântul cuvios Roman Melodul a trăit pe la sfârşitul secolului al V-lea şi prima jumătate a secolului al VI-lea. S-a născut în Cetatea Emesa din Siria. A slujit lui Dumnezeu ca paraclisier în Biserica din Berit (azi Beirut). În timpul domniei împăratului Anastasie (491-518) se afla la Biserica ‘Preasfânta Născătoare de Dumnezeu’ din Vlaherne - Constantinopol.

De aici a trecut ca diacon la Biserica ‘Sfânta Sofia’ cea veche. Bunul Dumnezeu îl binecuvântează pe cuviosul Roman și astfel venind vremea cântării condacului, s-a urcat în amvon cântând primul condac alcătuit de el.

Marcu din Efes spune că i s-a arătat cuviosului Roman Melodul, în somn, Maica Domnului, care i-a încredințat un sul de hârtie. După ce s-a trezit din somn, cuviosul s-a dus în amvon și a cântat acest condac.

Numărul condacelor alcătuite ulterior de Sfântul Roman trece de 1.000. Este unul dintre cei mai mari imnologi ai Bisericii creștine.

4. Sfântul cuvios Iosif de la Bisericani s-a născut într-un sat din ţinutul Neamţ în veacul al XV-lea şi, de mic, dorind viaţa călugărească, a intrat în obştea Mănăstirii Bistriţa. Aici a primit tunderea în monahism şi a deprins de la părinţii bătrâni viaţa duhovnicească, postul şi neîncetata rugăciune. După o vreme, cuviosul Iosif a luat binecuvântare de la egumenul său şi a plecat să se închine la Mormântul Domnului din Ierusalim.

S-a retras apoi în pustia de pe Valea Iordanului, unde a ajuns, în câţiva ani, sihastru vestit. Aici s-a nevoit într-o peşteră, mai întâi singur, apoi cu câţiva ucenici, răb-dând multe ispite de la diavol.

Ducând o viaţă de o înaltă trăire duhovnicească, şi-a adunat în preajma lui 17 pustnici, întemeind prima comunitate monahală românească din Ţara Sfântă.

Dar, năvălind arabii asupra Sfintelor Locuri, după multă tulburare, cuviosul Iosif şi-a luat ucenicii şi a venit în Moldova, la Mănăstirea Bistriţa. Astfel sihăstria lui Iosif s-a mutat din Valea Iordanului în Moldova, pe Muntele Bisericanilor.

După ce numărul ucenicilor a crescut, a înălţat o mică biserică, al cărei hram era Buna-Vestire, construind şi chilii împrejur.

Pentru viaţa monahală de aici, a statornicit rânduiala achimită (neadormită), după modelul Mănăstirii Studiţilor din Constantinopol, rânduială care presupunea rugăciune neîncetată în biserică şi la chilii, post, metanii, cântarea psalmilor şi ascultarea.

Năvălind turcii, care le-au incendiat biserica, s-au hotărât să plece spre Sfântul Munte Athos. Pe drum, însă, li s-a arătat într-un stejar Preasfânta Născătoare de Dumnezeu care i-a întrebat: „Unde mergeţi?”
La această minunată vedere, ei au răspuns: „Ne ducem la grădina ta!”

Iar Maica Domnului le-a spus atunci: „Întoarceţi-vă, că şi aici este grădina mea!”

În amintirea acestei minuni ei au aşezat acolo o icoană cu chipul Maicii Domnului.

Mai târziu Schitul cuviosului Iosif s-a numit „Schitul Bisericani”, adică al celor ce se rugau pururea în biserică, pentru că monahii se rugau aici ziua şi noaptea, cu lacrimi, şi mulţi credincioşi se vindecau de boli, prin rugăciunea şi binecuvântarea cuviosului Iosif. Deci, bine vieţuind până la adânci bătrâneţi şi făcător de minuni arătându-se, a răposat cu pace.

5. Sfântul cuvios Chiriac de la Bisericani s-a nevoit la începutul veacului al XVII-lea la Mănăstirea Bisericani, care număra pe atunci peste 100 de călugări. S-a retras în pustie, într-o peşteră din Muntele lui Simon, unde s-a nevoit singur, în aspră osteneală, vreme de 60 de ani. Vara şi iarna stătea pe munte lipsit de îmbrăcămintea trebuincioasă, în rugăciune curată, biruind cu puterea lui Hristos neputinţele firii şi ispitele diavolului.

Pe acest cuvios l-a cunoscut şi Sfântul ierarh Dosoftei, mitropolitul Moldovei, care, mai târziu, după mutarea cuviosului la Domnul, i-a sărutat şi sfintele moaşte, aşe-

zate în peştera în care a trăit, peşteră ce se poate vedea şi astăzi şi în care s-a ridicat un paraclis în cinstea lui.

Pentru sfinţenia vieţii lor, cuvioşii Iosif şi Chiriac au fost canonizaţi de către Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române în anul 2008, fiind cinstiţi în ziua de 1 octombrie.

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfântului apostol Anania

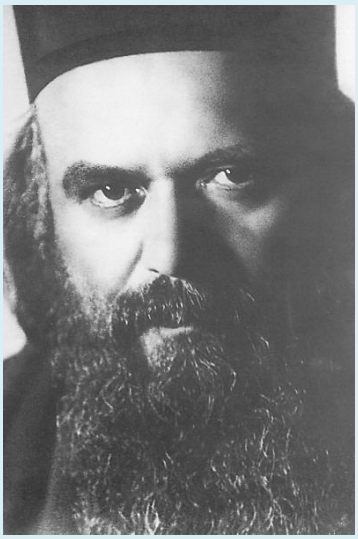

Sfântul Anania a fost unul dintre cei şaptezeci de apostoli mai mici. El a fost episcopul cetăţii Damascului.

După sfânta descoperire şi sfântul îndemn al Domnului Hristos, el este acela care 1-a botezat pe prigonitorul creştinilor, Saul întru Pavel (Fapte 9: 10-17).

Datorită marii lui râvne pentru sfinţenia Sfintei credinţe, Sfântul apostol Anania a fost omorât cu pietre în cetatea Elefteropolis.

Sfintele lui moaşte au fost aduse la Damasc, iar mai apoi, la Constantinopol.

Sfântul apostol Anania, un sfânt glumeț

Un părinte mi-a povestit următoarea minune, care are puțin umor în ea.

***

Era o fată care dorea să se căsătorească, dar nu-și găsea partea. Spunându-i bunicii ei, aceasta i-a dat o icoană cu Sfântul apostol Anania și i-a zis: „Ia această icoană și să te rogi 40 de zile la sfântul acesta, dar să știi că sfântul acesta este cam glumeț și mai face câteodată și unele minuni hazlii”.

Luând fata icoana, s-adus acasă, a aprins o candelă în fața icoanei și s-a pus pe rugăciune și post. Când s-au împlinit cele 40 de zile, fata fiind supărată că nu i s-a îndeplinit dorința, a zis supărată către sfânt: „M-am rugat atâta timp și nu ai vrut să mă asculți, de acum nu mai am nevoie de tine!” Zicând acestea, a luat icoana și a aruncat-o pe fereastră, fără să se uite unde a căzut.

După puțin timp, aude pe cineva bătând la ușă. Când a deschis, a văzut un tânăr cu capul spart și fiind plin de sânge pe față. „Mă iertați de deranj, a zis el, dar mi-a căzut această icoană în cap și văzând că a căzut de la geamul dumneavoastră, v-am adus-o înapoi”.

Atunci fata, cerându-și iertare, l-a rugat să intre să se spele și să-i bandajeze rana. După ce l-a îngrijit, l-a întrebat cum îl chemă și tânărul a zis că Anania.

Fata l-a rugat să treacă și în ziua următoare, ca să-i schimbe bandajul. Și așa, trecând tânărul de mai multe ori, s-au împrietenit, iar apoi, după scurt timp, s-au căsătorit.

Sfântul a făcut minunea, dar în felul în care a spus bunica ei.

(Monah Pimen Vlad, Povestiri duhovnicești, Editura Axa, 2010, pp. 58-59)

Orthodoxwiki - Apostolul Anania

Sfântul, slăvitul și întru tot lăudatul apostol Anania se numără printre cei șaptezeci de apostoli. El a fost episcop în Damasc și l-a botezat pe Sfântul Pavel. Din cauza propovăduirii sale neînfricate, a fost lapidat (omorât cu pietre) în Elefteropolis. Moaștele sale au fost înapoiate la Damasc, dar mai târziu au fost duse la Constantinopol.

Biserica îl pomenește pe Sfântul apostol Anania la 1 octombrie. Mențiuni în Sfânta Scriptură despre dânsul se găsesc în Faptele Apostolilor. [1]

Imnografie

Tropar (glas 4) [2]: Umplut fiind de har de la Întreitul Soare, luminat-ai vasul ales al lui Hristos. Când ai propovăduit credința, întărit ai fost în încercările tale, apostole Anania. Ascultă rugăciunile celor ce îți aduc cântare.

---

[1] *http://bibliaortodoxa.ro/carte.php?id=26&cap=9#10-17 9,10-17*
[2] *Primul tropar este tradus din limba engleză*

Tropar (glasul al 3-lea): Apostole Sfinte Anania, roagă-L pe milostivul Dumnezeu să dăruiască iertare de greșeli sufletelor noastre.

Condac (glasul al 2-lea): Cel ce întru rugăciuni ești prea cald folositor și celor ce cer, prea grabnic ascultător, primește rugăciunea noastră, Anania și te roagă lui Hristos să ne miluiască pe noi, Cel ce unul este între Sfinţi prea mărit.

Iconografie

Erminia lui Dionisie din Furna (Sophia, București, 2000) arată că Sfântul apostol Anania trebuie zugrăvit în chipul unui bătrân, cu barbă lungă (p. 149) și ascuțită (p. 187). Este reprezentat îndeosebi botezându-l pe Sfântul apostol Pavel (acesta se află în apă, iar Sfântul Anania își ține mâna deasupra lui, în timp ce de pe ochii Sfântului Pavel cad ca niște solzi de pește) (p. 172) sau în imaginea săvârșirii sale (fiind omorât cu pietre) (p. 187).

Icoane

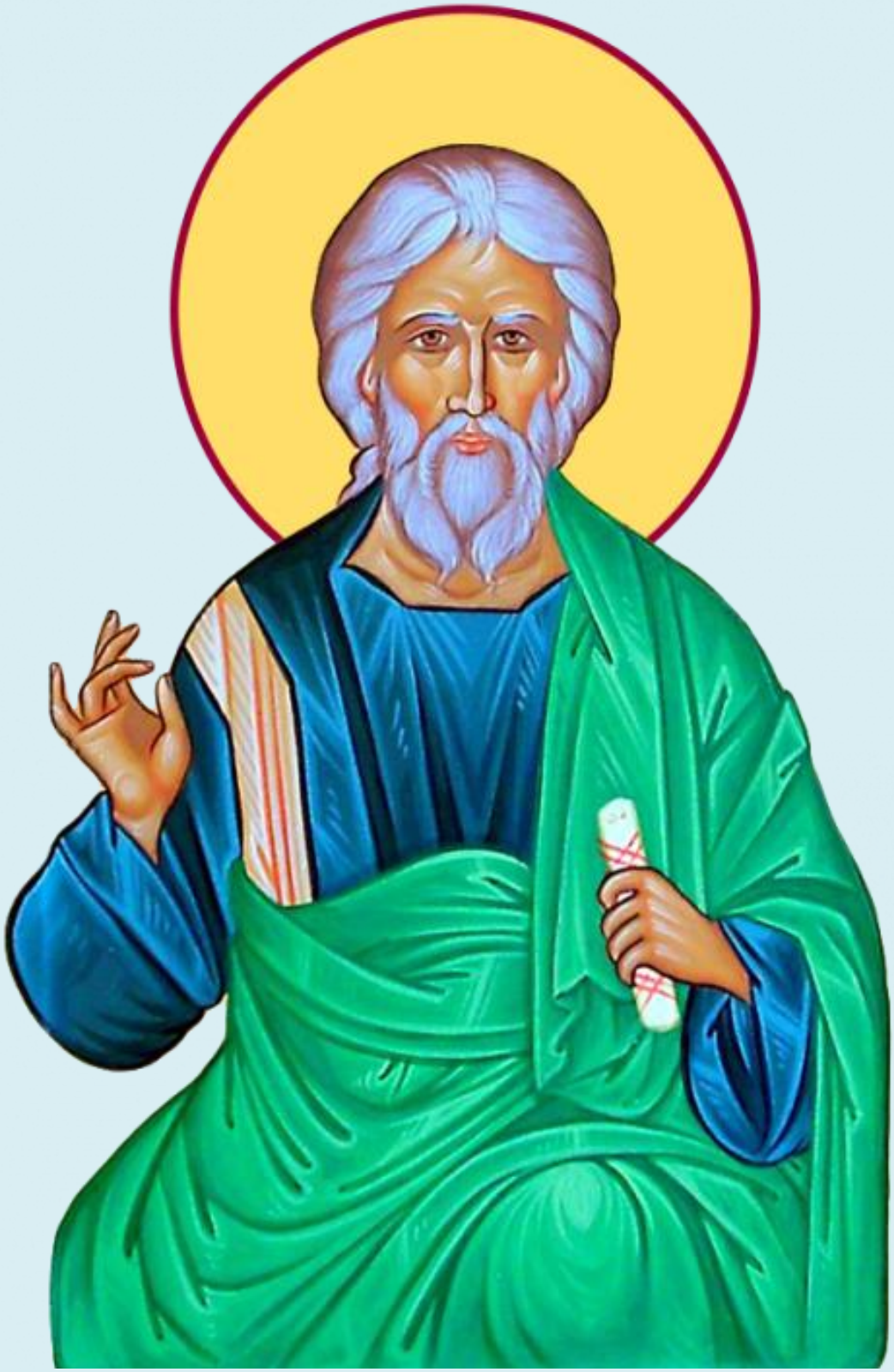

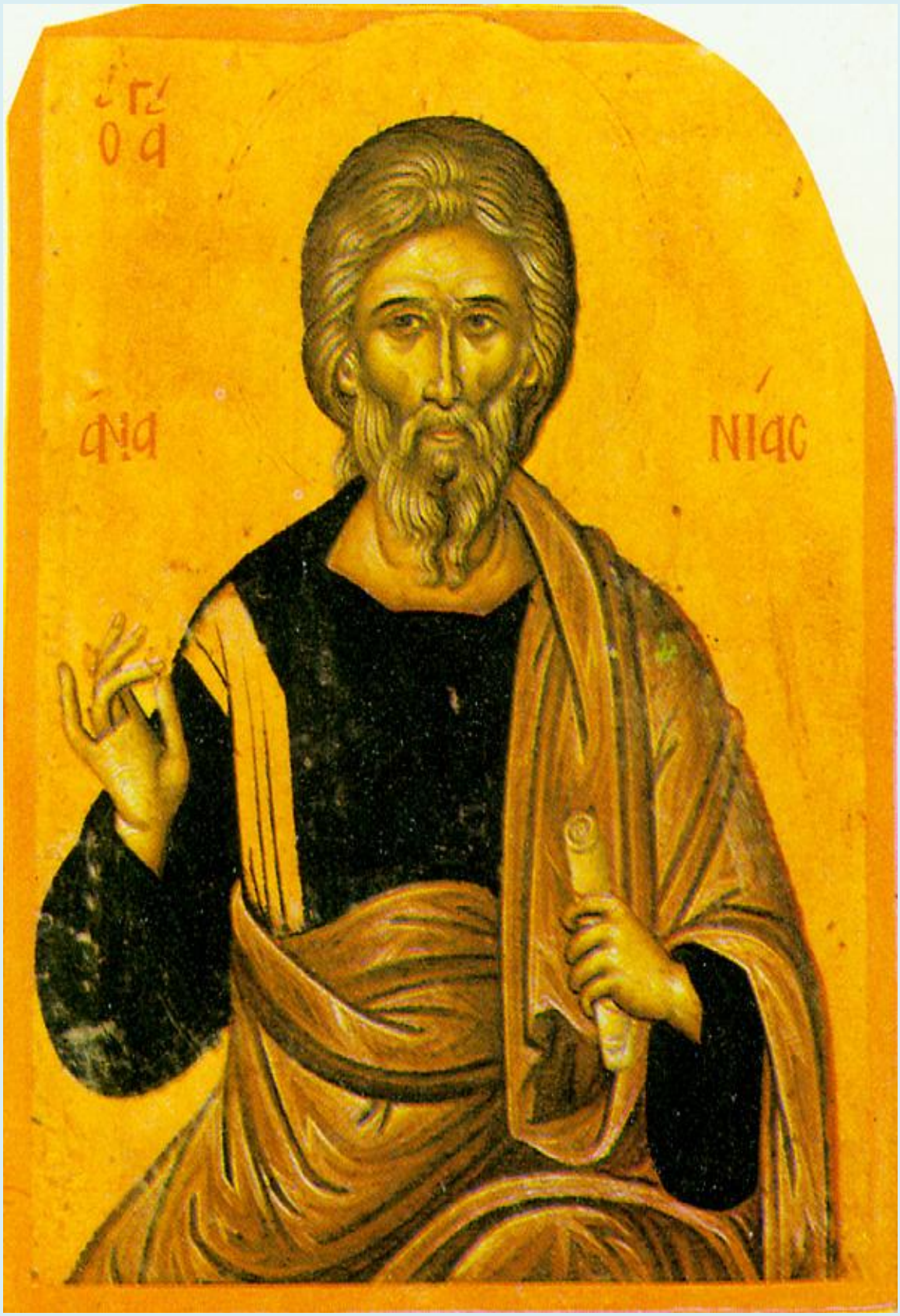
ΑΓΙΟΣ
ΗΛΙΑΣ

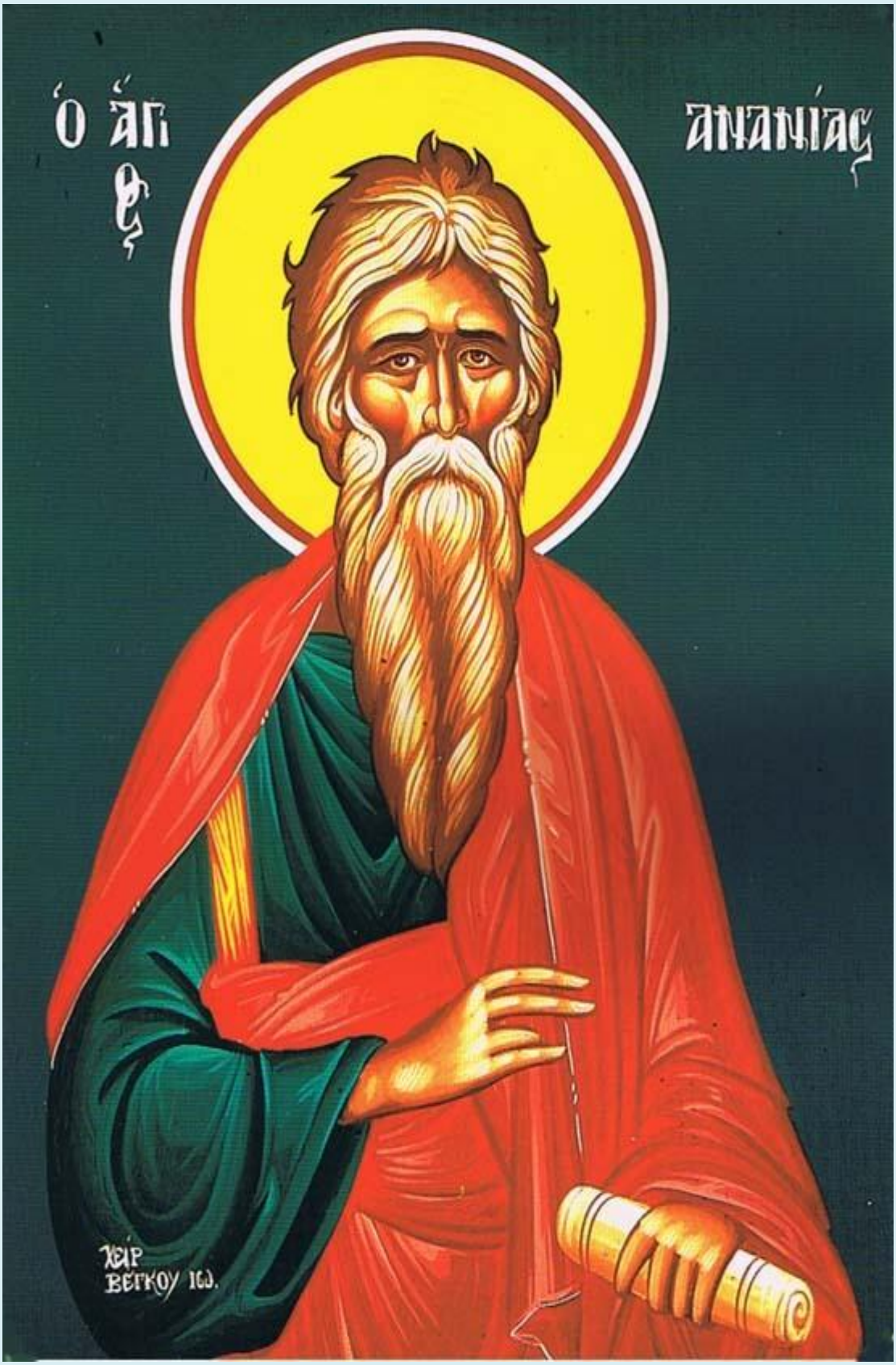
Ὁ ἅγ
ANANIAC
ΧΕΙΡ
ΒΕΓΚΟΥ ΙΩ.

Ο ΑΓΙΟΣ
ΛΙΝΟΣ

Ὁ ἅγιος
Ἀνανίας

Ὁ ἅγιος
Ἀνανίας

ikona7.ru

ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΑΝΑΝΙΑ

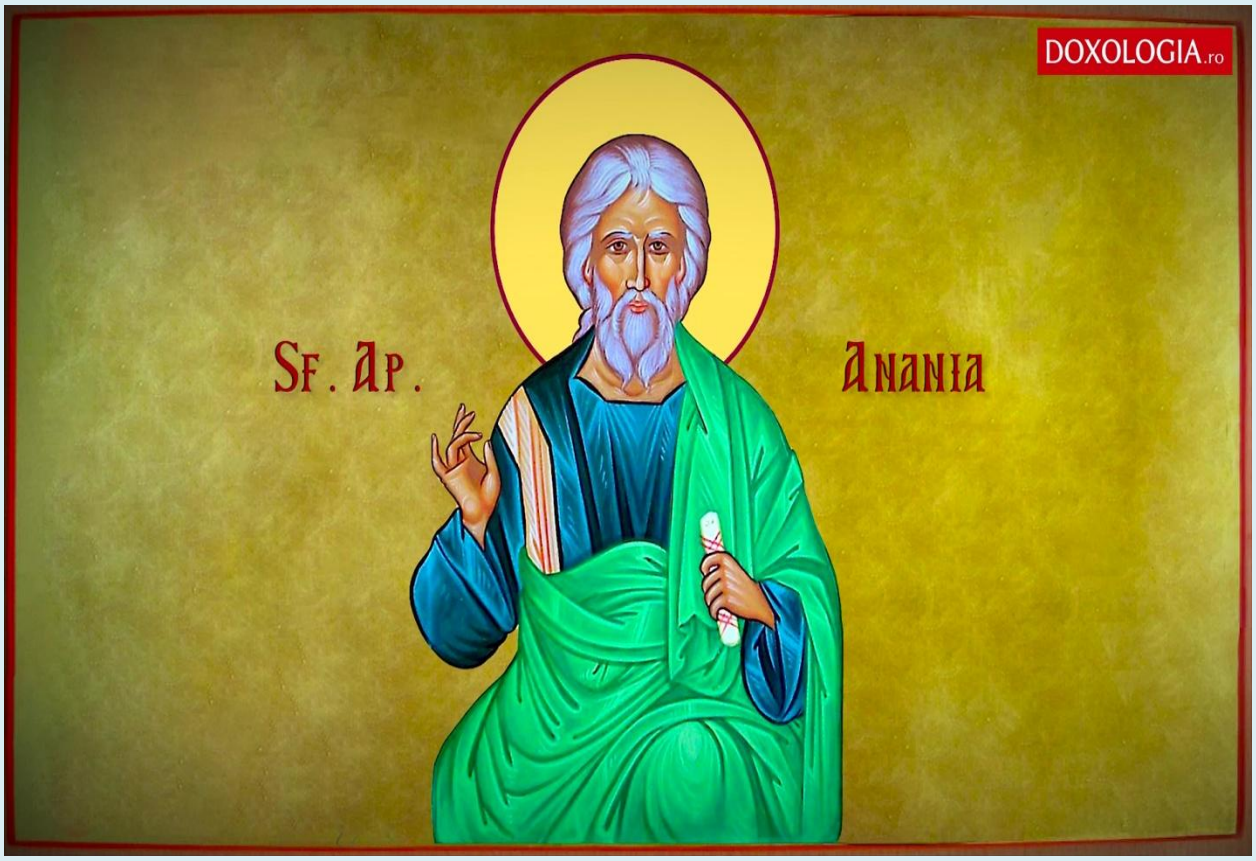
DOXOLOGIA.ro
Sf. Ap.
Anania

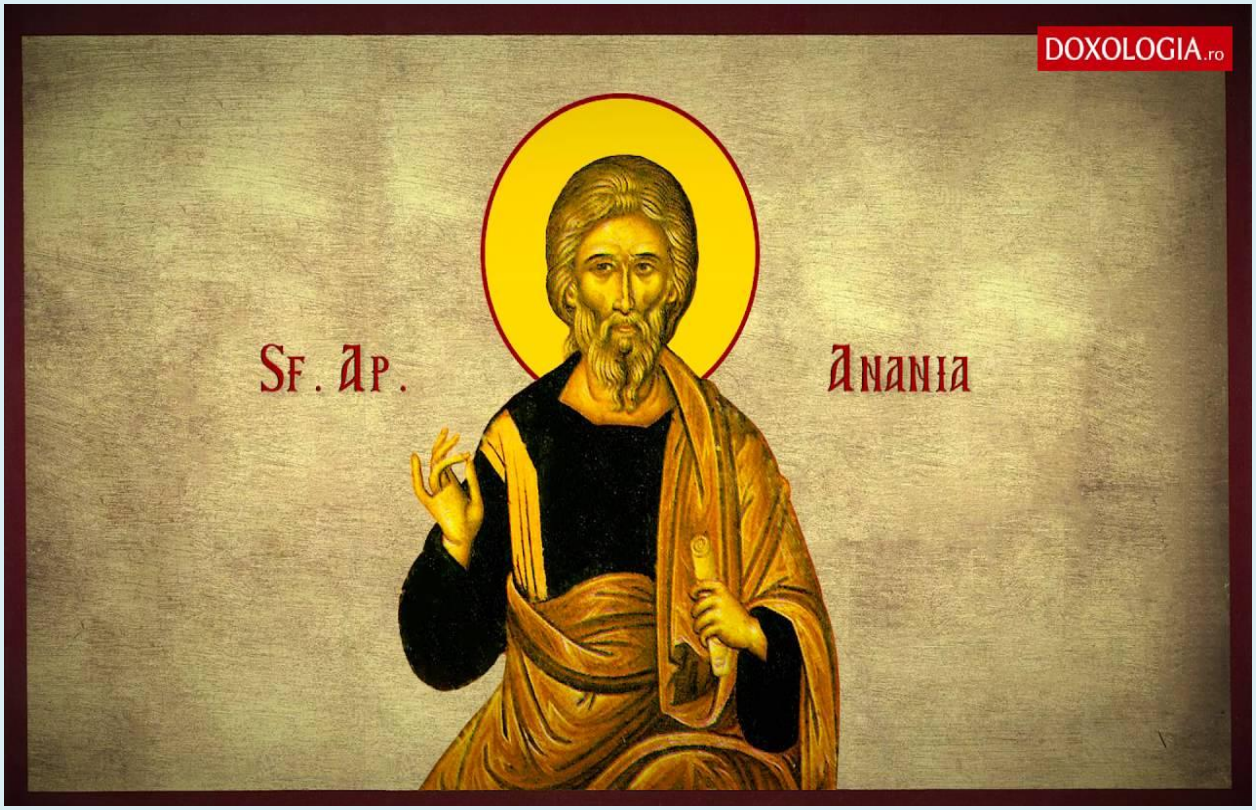
DOXOLOGIA.ro
Sf. Ap.
Anania

Bucură-te, Sfinte apostol Anania!